

GŁOS KALISKI

PISMO POLSKIEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV

CZWARTEK 5 LUTEGO 1948 ROKU

Nr 35 (957)

Demonstracje w Waszyngtonie

przeciw planom Marshalla i Trumana
Sumner Welles krytykuje ostro politykę zagraniczną USA

Górnicy USA grożą strajkiem

WASZYNGTON (PAP.). W dniu wczorajszym przed Departamentem Stanu odbyła się demonstracja, podczas której niesiono transparenty z napisami: „Plan Marshalla oznacza głód dla marynarzy”, „Zaprzestaj przekazywania statków”.

Demonstracja została zorganizowana przez Związek Marynarzy, protestujących przeciwko sprzedaniu lub przekazaniu Europie 500 amerykańskich statków handlowych.

NOWY JORK (PAP.) — Sumner Welles, b. podsekretarz stanu USA, poddaje na łamach „New-York Herald Tribune” ostrej krytyce politykę amerykańską w Niemczech Zachodnich. Welles podkreśla, że denazifikacja w strefie amerykańskiej jest fikcją, w wyniku której w chwili obecnej nastroje pronazistowskie są wśród Niemców znacznie silniejsze, niż przed 2 lata. Wypowiada się on również przeciwko udzielaniu pomocy Niemcom na zasadach relikwiarowych, uważając, że należy dać Niemcom do zrozumienia, iż droga „do dobrego bytu prowadzi jedynie przez pracę i własny wysiłek”.

Welles jest zdania, iż utrzymywanie w Niemczech obozów dla tzw. osób deportowanych jest jedną z przyczyn fiaska akcji demokratyzacji ludności niemieckiej. Wyraża on ubolewanie, iż Stany Zjednoczone nie uwzględniły stanowiska Francji w kwestii niemieckiej, która doskonale poznała Niemców w ciągu trzech inwazji na przestrzeni ostatnich 80 lat.

WASZYNGTON (PAP.) — Przewodniczący

Irak odrzuca pakt z Wielką Brytanią

LONDYN PAP. — Agencja Reutersa donosi, iż rząd Iraku oficjalnie zawiadomił charge d'affaires brytyjskiego w Bagdadzie o odrzuceniu zawartego w dniu 15 stycznia br. traktatu anglo-irackiego.

górników amerykańskich, John Lewis zażądał od właścicieli kopalń przyznania 60-letnim górnikom, którzy przepracowali 20 lat, pensji starczej w wysokości 100 dolarów miesięcznie.

Lewis zastrzegł się, że w wypadku nieuwzględnienia tego zadania, Związek rezerwuje sobie prawo podjęcia każdej akcji, jaką uzna za wskazaną.

Oświadczenie to komentowane jest jako groźba poparcia tego żądania strajkiem, który, zgodnie z wymogami ustawy Taft — Hartley, musi być zapowiedziany na 2 miesiące przed jego rozpoczęciem. W ten sposób Lewis zapewnił sobie legalnie możliwość ogłoszenia strajku 1 kwietnia br.

Należy podkreślić, iż umowa zbiorowa, zawarta między Związkiem Górników i Stowarzyszeniem Właścicieli Kopalń, przewidywała wypłatę tego rodzaju rent starczych.

Delegacja rumuńska u Stalina i Szewernika

MOSKWA, PAP. Rumuńska delegacja rządowa z premierem Grozą na czele została przyjęta w dniu 3 lutego przez generalissimusa Stalina.

MOSKWA, PAP. Agencja Tass donosi, że

w dniu 3 bm. przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Szewernik przyjął premiera rumuńskiego dra Petru Grozę. W czasie rozmowy obecny był wiceminister spraw zagranicznych ZSRR Zorin.

Na wzór Bluma —

Attlee wojuje z robotnikami

Zapowiedź zamrożenia płac wywołała oburzenie brytyjskiego świata pracy

LONDYN (PAP.) — Według informacji brytyjskich kół politycznych, premier Attlee ma w najbliższym czasie ogłosić w parlamencie zarządzenie nie dopuszczające do jakichkolwiek zmian w płacach robotniczych w Wielkiej Brytanii.

Wiadomość ta zaskoczyła opinię publiczną,

tym bardziej, że Związki Zawodowe nie były o zamiarze takiego zarządzenia poinformowane.

Korespondent polityczny „Daily Mail”, doszukując się motywów tego zarządzenia, łączy je z sytuacją wytworzoną przez dewaluację franka. Dziennik przypomina jednakże, że

jeszcze w dniu 3 lutego rząd brytyjski dał zapewnienie, że nie zamierza zdevaluować funta szterlinga. Należy oczekiwać, że brak porozumienia ze Związkami Zawodowymi wywoła w parlamencie ostrą reakcję Związków Zawodowych i Partii Pracy.

Liberalny „Manchester Guardian” stwierdza, że obranie takiego kursu polityki rządowej bez uzgodnienia jej ze Związkami Zawodowymi jest bardzo ryzykowne.

Dziennik „Daily Express” przypomina, że przywódca Związków Zawodowych niejednokrotnie już ostrzegał premiera i rząd, że Związki Zawodowe będą przeciwstawiały się kategorycznie wszelkim próbom zamrożenia płac, jeśli jednocześnie nie zostaną nałożone na przemysłowców ograniczenia ich zysków.

„Times”, komentując decyzję rządu stwierdza, że decyzja ta została powzięta dlatego, że jest coraz bardziej widoczne, iż sytuacja gospodarcza pogarsza się z dniem każdym.

Pierwsze zwycięstwo frontu ludowego we Włoszech

Policja de Gasperiego prowokuje w dalszym ciągu robotników i chłopów

RZYM PAP. — Po raz pierwszy front demokratyczny ludowy wystąpił z własną listą w wyborach samorządowych w Pittigliano w prowincji Grosseto, uzyskując 55 proc. głosów i odnosząc w ten sposób zwycięstwo nad koalicją, złożoną z chrześcijańskich demokratów, liberałów i republikanów.

RZYM PAP. — W całych Włoszech trwają represje przeciwko robotnikom i działaczom związków zawodowych.

Poza aresztowaniem 36 przywódców związkowych na Sycylii doszło również do innych prowokacji ze strony policji. W Palermo prefekt wydał policji rozkaz obsadzenia fabryk, aby przeszkodzić odbiciu zebrań robotników. Robotnicy odpowiedzieli proklamowaniem strajku w całej prowincji.

W prowincji Mantua 15 tys. chłopów manifestowało przeciwko jednemu z wielkich ziemian, który przy udziale policji usiłował wejść z powrotem w posiadanie obszarów, zajętych przez chłopów. Chłopi wystali delegację do prefektury, żądając aresztowania obszarnika za sabotaż produkcji. Kilku działaczy związkowych zostało aresztowanych w Monfalcone.

Organ Włoskiej Partii Komunistycznej „Unita” stwierdza, że ustrój totalistyczny istnieje już we Włoszech, ponieważ rządy są w rękach jednej partii — chrześcijańskich demokratów. „Front demokratyczno-ludowy” pisze „Unita” — dąży do zniesienia tego totalizmu

i do doprowadzenia do współpracy wszystkich sił demokratycznych. Polityka rządu de Gasperiego — kończy „Unita” — zmierza jedynie do zaostrzenia sytuacji politycznej i uniemożliwienia jej rozwiązania w duchu demokratycznym i pokojowym.

Wiadomość ta zaskoczyła opinię publiczną,

Organ Włoskiej Partii Komunistycznej „Unita” stwierdza, że ustrój totalistyczny istnieje już we Włoszech, ponieważ rządy są w rękach jednej partii — chrześcijańskich demokratów. „Front demokratyczno-ludowy” pisze „Unita” — dąży do zniesienia tego totalizmu

i do doprowadzenia do współpracy wszystkich sił demokratycznych. Polityka rządu de Gasperiego — kończy „Unita” — zmierza jedynie do zaostrzenia sytuacji politycznej i uniemożliwienia jej rozwiązania w duchu demokratycznym i pokojowym.

Wiadomość ta zaskoczyła opinię publiczną,

Organ Włoskiej Partii Komunistycznej „Unita” stwierdza, że ustrój totalistyczny istnieje już we Włoszech, ponieważ rządy są w rękach jednej partii — chrześcijańskich demokratów. „Front demokratyczno-ludowy” pisze „Unita” — dąży do zniesienia tego totalizmu

i do doprowadzenia do współpracy wszystkich sił demokratycznych. Polityka rządu de Gasperiego — kończy „Unita” — zmierza jedynie do zaostrzenia sytuacji politycznej i uniemożliwienia jej rozwiązania w duchu demokratycznym i pokojowym.

Wiadomość ta zaskoczyła opinię publiczną,

Organ Włoskiej Partii Komunistycznej „Unita” stwierdza, że ustrój totalistyczny istnieje już we Włoszech, ponieważ rządy są w rękach jednej partii — chrześcijańskich demokratów. „Front demokratyczno-ludowy” pisze „Unita” — dąży do zniesienia tego totalizmu

i do doprowadzenia do współpracy wszystkich sił demokratycznych. Polityka rządu de Gasperiego — kończy „Unita” — zmierza jedynie do zaostrzenia sytuacji politycznej i uniemożliwienia jej rozwiązania w duchu demokratycznym i pokojowym.

Wiadomość ta zaskoczyła opinię publiczną,

Organ Włoskiej Partii Komunistycznej „Unita” stwierdza, że ustrój totalistyczny istnieje już we Włoszech, ponieważ rządy są w rękach jednej partii — chrześcijańskich demokratów. „Front demokratyczno-ludowy” pisze „Unita” — dąży do zniesienia tego totalizmu

i do doprowadzenia do współpracy wszystkich sił demokratycznych. Polityka rządu de Gasperiego — kończy „Unita” — zmierza jedynie do zaostrzenia sytuacji politycznej i uniemożliwienia jej rozwiązania w duchu demokratycznym i pokojowym.

Wiadomość ta zaskoczyła opinię publiczną,

Organ Włoskiej Partii Komunistycznej „Unita” stwierdza, że ustrój totalistyczny istnieje już we Włoszech, ponieważ rządy są w rękach jednej partii — chrześcijańskich demokratów. „Front demokratyczno-ludowy” pisze „Unita” — dąży do zniesienia tego totalizmu

Szwecja i Szwajcaria

nie chcą słyszeć o „bloku zachodnim”

SZTOKHOLM (PAP.) Szwedzki minister spraw zagranicznych Oosten Unden oświadczył w parlamencie, iż Szwecja nie weźmie udziału w zaproponowanym przez Bevena związku państw Europy Zachodniej. Unden podkreślił, że — jego zdaniem — tworzenie bloków politycznych może się przyczynić do osłabienia Organizacji Narodów Zjednoczonych.

PARYŻ (PAP.) „Humanite” donosi z Berna o niepowodzeniu misji francusko-brytyjskiej, której polecono „przeprowadzenie ankiety”

w związku z planem Marshalla.

Odpowiadając na pytanie, „jakie kroki podjęła Szwajcaria dla zrównoważenia swego budżetu i urownienia finansów” — szwajcarski minister spraw zagranicznych Petitpierre oświadczył:

„Sprawa ta obchodzi jedynie i wyłącznie nas samych. Szwajcaria nie zgodzi się nigdy, — aby zagraniczni kontrolerzy rozwijali działalność na naszym terytorium”.

Minister zaznaczył również, iż Szwajcaria nie da się wciągnąć do bloku zachodniego.

Maszyny włókiennicze z ZSRR

Otrzymamy 300 tysięcy wrzecion

W ramach ostatniej umowy gospodarczej pomiędzy Polską i ZSRR zobowiązał się Związek Radziecki do dostarczenia polskiemu przemysłowi włókienniczemu nowych urządzeń i maszyn przędzalniczych.

Zgodnie z umową otrzymamy już w roku bieżącym 100.000 wrzecion bawelnianych, 50 tysięcy wrzecion zostanie zainstalowanych w Ilnie koło Żar (Ziemie Odzyskane), a pozostałe 50.000 w Zawierciu w murach spalonej jeszcze przed wojną fabryki. Pozwoli to na

zatrudnienie licznych w tych miejscowościach wykwalifikowanych włóknarzy.

W roku 1949 otrzymamy dalsze 100.000 wrzecion. Nowa przędzalnia powstanie w Zambrowie (województwo białostockie).

Również w roku 1950 otrzymamy ze Związku Radzieckiego 100.000 wrzecion. Jeszcze nie zdecydowano, gdzie te wrzeciona zostaną zainstalowane. Nowe maszyny zostaną dostarczone na zasadach kredytu.

Jak się dowiadujemy, już 15 lutego wyjeżdża do Moskwy grupa rzeczoznawców, która odbierać będzie maszyny.

Pomoc udzielana przez Związek Radziecki umożliwi nam zlikwidowanie dysproporcji istniejących pomiędzy zdolnością wytwórczą tkactwa i przędzalnictwa w przemyśle bawelnianym.

Nowa umowa umożliwi oczywiście zmodyfikowanie planu inwestycyjnego na rok 1948 w kierunku znacznego jego rozszerzenia.

„Proces” Hitlera

BERLIN PAP. — Przed trybunałem denazyfikacyjnym w Monachium odbędzie się wkrótce zaoczny proces przeciwko Hitlerowi i jego żonie Ewie Braun. Proces ma na celu ulegalizowanie konfiskaty ich majątku, który, po przejęciu go przez państwo zostanie zużyty na pokrycie roszczeń żołnierzy z tytułu reparacji. Trybunał orzeknie jednocześnie przepadek majątku innych czołowych niemieckich przestępców wojennych — Goeringa, Franka, Streichera, Funka, Seyss-Inquarta, Hessa, von Schiracha i Martina Bormana.

„Gauleiter” Gdańska

Forster stanie przed Sądem

WARSZAWA PAP. — Główna komisja badania zbrodni niemieckich w Polsce przekazała w ub. tygodniu prokuraturze NTN akta śledztwa przeciw Albertowi Forsterowi, b. gauleiterowi Gdańska, szefowi „państwa gdańskiego” i namiestnikowi prowincji Danzig-Westpreussen. Akt oskarżenia przeciw Forsterowi będzie ukończony w najbliższych dniach.

Proces odbędzie się w końcu lutego br. w Gdańsku.

Rząd Bluma zatrzymał cukier

przesłany strajkującym robotnikom francuskim przez polskie Zw. Zawodowe

PARYŻ, PAP. Delegacja francuskich związków zawodowych udała się do wiceministra żywności — Coude du Foresto — i złożyła energiczny protest przeciwko zabiegom w sprawie 300 ton cukru, prze-

kazanych przez polskie związki zawodowe strajkującym robotnikom francuskim. Coude du Foresto wydał telegraficzny rozkaz zatrzymania cukru, oświadczając, że jego rozdział mógłby spowodować zaniepokojenie.

Współzawodnictwo pracy między włóknarzami i górnikami

Wywiad z posłem Burskim i dyrektorem Babińskim

W związku z lakoniczną notatką prasową o rezultatach współzawodnictwa pomiędzy górnikami, a włóknarzami zwrócił się nasz przedstawiciel do przewodniczącego Zarządu Głównego Związku Włóknarzy tow. posła Burskiego i dyr. CZPW i inż. Babińskiego z prośbą o bliższe szczegóły, które niewątpliwie zainteresowałyby szerokie rzesze robotnicze.

Przedstawiciele Zw. Zaw. i CZPW sprzecywali swoje stanowisko w sposób następujący.

Notatkę tą oceniamy jako co najmniej przedwczesną, gdyż wyniki współzawodnictwa ustala i zatwierdza Komisja Główna, w której obok przedstawicieli KCZZ biorą udział trzej wiceministrowie przemysłu. Komisja ta zbiera się dla oceny współzawodnictwa do prac w drugiej dekadzie lutego.

W związku z tym uważamy za słusne wstrzymać się z oceną współzawodnictwa oraz skomentowaniem powyższej informacji, która wg nas nie może charakteryzować rezultatów współzawodnictwa do czasu oceny wyników i decyzji Komisji Główny.

Jednocześnie pragniemy wyjaśnić, że umowa o współzawodnictwie przewiduje jednorazową ocenę za cały czteromiesięczny okres, i że ocena w poszczególnym miesiącu służy tylko jako kontrolne przewidywanie.

Z chwilą powzięcia decyzji przez Komisję Główną prasa zostanie szczegółowo poinformowana o rezultatach współzawodnictwa. Wtedy również ustalony zostanie stosunek wzajemny punktacji dla obu przemysłów.

— Jak oceniają Zw. Zaw. i C. Z. P. Wł. wpływ współzawodnictwa na produkcję przemysłu włókienniczego i na wykonanie państwowego planu?

— Współzawodnictwo pomiędzy górnikami i włóknarzami stało się źródłem masowego ruchu współzawodnictwa zarówno wśród włóknarzy jak i wśród górników. Rozwój współzawodnictwa umożliwił wyprodukowanie dużych, dodatkowych ilości wyrobów włókienniczych, a przodującym rekordzistom i wielowarsztatowcom przyniosło zwiększenie zarobków. Współzawodnictwo przyczyniło się również do tego, że przemysł włókienniczy, który w ciągu 8 miesięcy planu nie wykonał, w ciągu ostatnich 4 miesięcy t. j. w okresie współzawodnictwa plan tak znacznie przekroczył, że nawet uzupełnił niedobór z poprzedniego okresu i w rezultacie wykonał przedterminowo plan roczny.

Rezultaty pracy górników i włóknarzy w czasie współzawodnictwa zostały miarowo

dajnie ocenione przez tow. min. Minca, który wyraził oficjalne podziękowanie pracownikom obu przemysłów.

— Czy współzawodnictwo będzie przedłużone w roku 1948?

W odpowiedzi na to pytanie poseł Burski wyjaśnia, że Zw. Zaw. Włóknarzy i Przemysłu Włókienniczego CZPW przedstawił już Przemysłowi Węglowemu projekt umowy o współzawodnictwie w roku bieżącym.

Ciężkie straty faszystów greckich

Rząd demokratyczny ogłosił amnestię na wyzwolonych terenach. Oddziały Markosa zdobyły twierdzę w Kardysie

RZYM (PAP) — Radiostacja Wolnej Grecji nadała następujący komunikat o ostatnich działaniach armii demokratycznej:

W Tessalii nasze siły przeprowadziły natarcie na twierdzę Kardysa. Jednostki nasze zniszczyły fortyfikacje twierdzy i przedostały się do centrum miasta. Nieprzyjaciół poniosł ciężkie straty w ludziach i sprzęcie.

W Macedonii nasze oddziały zajęły miejscowość Galliko w pobliżu Salonik, gdzie zniszczyły stanowiska nieprzyjacielskie i wysadziły w powietrze urządzenia komunikacyjne. Oddział złożony z 1.500 żołnierzy zajął cztery wsie w dolinie Ptolemydy oraz wysadził w powietrze pociąg z zaopatrzeniem dla wojsk ateńskich, zdążający do Xanti.

Na wyspie Samos po 5-ciodniowej walce oddziały demokratyczne przeszły do kontr-

ofensywy i odrzuciły wojska ateńskie na pozycje wyjściowe. Oddziały ateńskie pozostały w ręku wojsk demokratycznych licznych jeńców i wiele broni.

Radiostacja Wolnej Grecji donosi również o wzmożonej działalności wojsk demokratycznych w okolicach Parnasu, w Dorydzie i w Beocii. Na zachód od Teb silny oddział wojsk demokratycznych rozbił garnizon wojsk ateńskich w miejscowości Mawromati.

RZYM (PAP) — Jak donoszą z Aten, przed trybunałem wojskowym rozpoczął się proces przeciwko 52 demokratom greckim, oskarżonym o rzekome przygotowanie zamachów na życie członków rządu ateńskiego.

RZYM (PAP) — Radio Wolnej Grecji donosi, że na terenach, wyzwolonych przez wojska demokratyczne, ogłoszona została amnestia.

Dziennikarze polscy u Marsz. Tito

BELGRAD (PAP) — Dnia 3 lutego r. wyjechała z Belgradu do Warszawy grupa dziennikarzy polskich, którzy brali udział w konferencji dziennikarzy państw słowiańskich.

Przed odjazdem dziennikarze polscy zostali przyjęci na dłuższej rozmowie przez Marszałka Tito. Wygłosił on również przemówienie przed mikrofonem radiostacji belgradzkiej, w którym wyraził podziw i uznanie dla bohaterstwa i pracy narodów jugosłowiańskich.

Strajk protestacyjny w Bizonii

objął wszystkie miasta niemieckie

BERLIN. PAP. Strajk protestacyjny przeciwko ciężkiej sytuacji żywnościowej, który objął w anglosaskich strefach okupacyjnych około 3 miliony pracowników niemieckich miał przebieg spokojny. Jest to największy strajk od roku 1933.

W Hamburgu mimo wyraźnego zakazu

władz wszyscy pracownicy miejsc przystanków do strajku w Hanowerze do strajku przylączyli się również robotnicy, tak że strajk przybrał charakter strajku generalnego. Jak podaje prasa, w Stuttgarcie strajk był tak ogólny, że gen. Clay, który przybył tego dnia do Stuttgartu przejeżdżał przez puste ulice.

Sesja Rady Najwyższej ZSRR

uchwaliła budżet Związku Radzieckiego na rok 1948

MOSKWA PAP. — W trzecim dniu sesji Rady Najwyższej ZSRR obie izby wysłuchały sprawozdań prezesów swych komisji budżetowych ogłoszonych w Radzie Związku przez deputowanego Kornijca, a w Radzie Narodowości przez deputowanego Chochłowa.

Chochłow w swym przemówieniu poparł w imieniu komisji budżetowej rządowy projekt ustawy o budżecie w całości, wnosząc jednocześnie szereg poprawek. Najważniejszą z proponowanych poprawek przez komisję jest powiększenie wpływow budżetu o 1.171 milio-

nów rubli w pierwszym rzędzie drogą podwyższenia przewidzianych sum podatku obrotowego od przedsiębiorstw włókienniczych i przedsięwzięciach przemysłu rybnego.

Jednocześnie komisja wniosła o powiększenie wydatków na lecnicтво, przewidzianych w projekcie rządowym w sumie 20,5 miliardów rubli o dalsze 162 miliony rubli.

W konkluzji komisja budżetowa prosiła Izbę o zatwierdzenie budżetu w sumie 429 miliardów 150 milionów rubli po stronie dochodów i 388 miliardów 41 milionów rubli po stronie wydatków z nadwyżką dochodów w sumie 41 miliardów 109 milionów rubli, tj. o ponad jeden miliard większą, niż w projekcie rządowym.

Analogiczne poprawki wniosła komisja budżetowa Rady Związku.

Drożyzna w Meksyku

NOWY JORK PAP. — Z Mexico City donoszą, że odbyły się tam demonstracje robotników, protestujących przeciwko zwyczajnie cen i zbyt wysokim kosztom utrzymania. Demonstranci żądali poza tym wprowadzenia kontroli państwowej nad komorami i domagali się usunięcia urzędników, zajmujących się spekulacją i wywołujących zwyczajnie cen.

Amnestia przewiduje, że wszystkie osoby, które popełniły przestępstwa przeciwko greckiemu rządowi demokratycznemu, nie będą prześladowane, o ile uznają swą winę i ogłoszą swą solidarność z polityką rządu demokratycznego.

Jedynie zdrajcy sprawy narodowej, którzy świadomie współpracują z wrogami ludu i dążą do spowodowania upadku rządu demokratycznego, nie mogą korzystać z dobrodziejstw amnestii.

Decyzja co do zastosowania ustawy o amnestii pozostaje w rękach trybunałów narodowych, ustanowionych na terenach wyzwolonych.

Na marginesie

Wzruszająca troska

Do Anglii przybyło niedawno kilka tysięcy Ukraińców spośród t.zw. „displaced persons” („osób wysiedlonych”), które znajdowały się dotychczas w obozach na terenie Niemiec Zachodnich.

Kardynał Griffin, głowa Kościoła katolickiego w W. Brytanii, oświadczył w wydawnictwie prasowym, że nad tymi przybyszami, przeważnie wyznania grecko-katolickiego, katolicy anglikańscy powinni rozłożyć opiekę duchową i materialną, i w tym właśnie celu powołany będzie do życia specjalny komitet.

Tygodnik „Catholic Herald”, w uzupełnieniu tego oświadczenia podaje, że w Anglii przebywa niejaki ks. Sipowicz, który przeprowadził akcję celem nawracania Ukraińców wyznania prawosławnego (pomiędzy „gośćmi” są bowiem i tacy) na obrządek grecko-katolicki. Akcja odbywała się pod egidą specjalnej komisji papieskiej „Pro Russia”, której wysłannicy w swoim czasie „nawracali” ludność prawosławną b. Kresów Polski.

Informacje te wymagają — jak sądzimy — paru przypomnień i komentarzy: 1) Akcja t.zw. „nawracania” prawosławnych w czasach „sanacyjnych” odbywała się wśród gorszących zażość, gwałtów i represji, których ofiarą padała ludność prawosławna, przywiązana do swej wiary i opierająca się wszystkim siłami gorliwym misjonarzem. 2) Kard. Griffin, który ujawnia tyle wzruszającej troski o duchowe i materialne interesy ukraińskich przybyszów, znany jest już od czasów wojennych ze swego bardzo niechętnego stosunku do Polaków i Polski Ludowej. I wreszcie: 3) — to co najważniejsze — należy podkreślić, że 99 procent przebywających obecnie w Anglii Ukraińców — to faszysty, banderowcy, byli członkowie dywizji „SS-Galicien” itp. elementy, które w pamięci społeczeństwa polskiego zapisały się w sposób jak najbardziej krwawy i okrutny. Nie wydaje się nam, doprawdy, by ludzie tego pokroju zasługiwali dziś na jakiegokolwiek specjalnego względy i opieki.

Ale, ostatecznie, jest to rzecz gustu i poglądów. Kard. Griffin plynie z modnym dziś w pewnych kołach Zachodu prądem. I nie jest pod tym względem, wśród hierarchii kościelnej odosobniony.

B. D.

Trybuna wolności

ORGAN K.C. P.P.R. TYGODNIK POLITYCZNO-SPOŁECZNY

Kino „POLONIA”

Początek seansów:

W dni powszed.: 15, 17, 19, 21.
W niedz. i święta: 13, 15, 17, 19, 21.

Kino „WŁÓKNIARZ”

Początek seansów:

W dni pow.: 15,30, 17,30, 19,30, 21,30.
W niedz. i święta: 13,30, 15,30, 17,30, 19,30, 21,30.

Film po zejściu z ekranu Kin „POLONIA” i „WŁÓKNIARZ” będzie wyświetlany w kinie „WOLNOŚĆ” 833k

DZIS PREMIERA!

Wioślarnia DEANNA DURBIN

Genialny CHARLES LAUGHTON

w znakomitej Komedii Muzycznej Produkcji Amerykańskiej

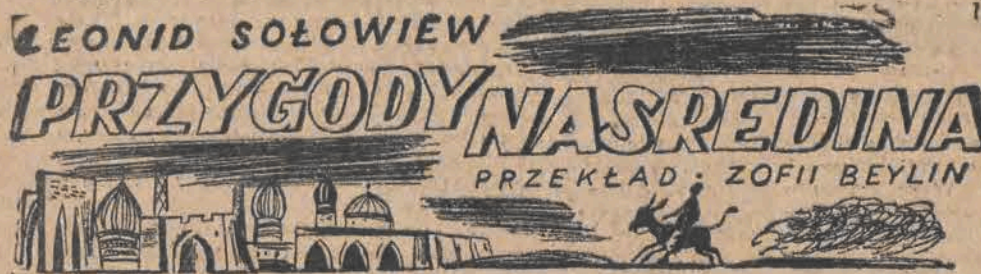
WIECZNA EWA

Reżyser: HENRY KOSTER

Własność: MPEA

Wytwórnia: Universal International

Eksploatacja: P. P. Film Polski.

ROZDZIAŁ V.

Gdy przybył na drugi kraniec miasta, zatrzymał się i pozostawiwszy swego ośła pod opieką właściciela herbaciarni, udał się nie tracąc czasu do najbliższej oberży.

Było tam ciasno, pełno dymu i czadu, panował zgiełk i wrzask. Jasno płonęły rozżalone piece i płomień ich oświecał gołe plecy do połowy rozebranych kucharzy, którzy w pośpiechu krzyczeli i popychali się nawzajem, rozdając szczodrze kuchcikom szturchanice. Kuchciki z oszalałymi oczami biegali po oberży powiększając tłok, wrzask i rwetes. Bulgotały ogromne kotły nakryte wielkimi drewnianymi łańcuchami pokrywanymi, gęsta para osiadała pod sufitem, gdzie z brzęczeniem wity się nieskończone roje

much. W błękitnym czadzie wściekle sycało bryzgające masło, świeciły rozżalone ścianki piecyków i tłuszczyk padał kroplami z różną palit się błękitnym dymnym ogniem. Tu sporządzali pilaw, smarzyli szaszłyki, gotowali flaki, piekli pierożki nadziewane cebulą, pieprzem, mięsem i tłuszczeniem baranin, który to piąc się w piecu przedostawał się poprzez ciasto i kipiał w postaci małych pęcherzyków.

Chodża Nasredin z trudem odnalazł miejsce i wcisnął się tak mocno, że ludzkie, których rozpychał ramionami aż do knępli. Nikt jednak nie obraził się, nie powiedział Chodży Nasredinowi złego słowa, sam tym bardziej do nikogo nie żywił urazy. Lubiał on żar i tłok oberży, całą tę niesamowitą wrzawę, żarty, śmiech

krzyki, sapanie, żucie i chrząkanie setek ludzi którzy po całym dniu ciężkiej pracy nie mają czasu na rozróżnianie potraw: żelazne szczęką wszystko zmiażdżą i żyły i chrząstki, a żołądek przyjmie wszystko — było tylko było dużo i tamto! Chodża Nasredin sam lubił również obficie podjeść; zjadł więc po kolei trzy miski makaronu, trzy miski pilawu, a na ostatku jeszcze z dwadzieścia sztuk samsy, którą jadł już raczej z mchu, wierny zasadzie niepozostawiania czegośkolwiek na talerzu, skoro już zapiął za to.

Po posiłku zapragnął przedostać się do wyjścia, pracując z całych sił łokciami, a gdy wydostał się wreszcie na powietrze, był mokry. Członki jego osłabły i zmęczyły się, jak gdyby dopiero wyszedł z łaźni. Sennym krokiem ocieślały od jałda i gorąca, dowlókił się powoli do herbaciarni i z rozkoszą rozciągnął się na matach. Powieki przymykały mu się, a w głowie snuły się ciche, przyjemne myśli. „Mam teraz dużo pieniędzy; dobrze byłoby obracać nimi i otworzyć jakąś pracownię garncarską lub siodlarską, wszak znam te rzemiosła. Dość już waleśania się po świecie. Czy gorszy jestem i głupszy od innych, czy nie mogę mieć dobrej,

ładnej żony, czy nie mogę mieć syna, który rego bym nosił na rękach? Przysięgam na brocę proroka, że z tego krzykliwego chłopaka wyrośnie niebezpieczny urwis. Już się postaram przekazać mu całą moją mądrość! Tak postanowiłem — Chodża Nasredin zmienił swoje niespokojne życie! Na początku kupie pracownię garbarską, albo siodlarską...”

Zaczął obliczać. Dobra pracownia kosztowała co najmniej trzysta tangów, on zaś posiadał tylko sto pięćdziesiąt. Z przekleństwem wspominał ośpowatego sługę. „Niechaj Allah uczyni ślepym, tego rozbójnika, który zabrał mi właśnie tę połowę, która jest mi teraz potrzebna na początek.

Ale los znowu pośpieszył mu z pomocą. — „20 tangów!” — nagle powiedział ktoś i następnie Chodża Nasredin usłyszał brzęk kości padających na miedzianą tacę.

Na samym skraju pomostu, obok miedzi, gdzie był przywiązany osioł siedzieli ciśnień kregiem ludzie, a właściciel herbaciarni stał nad nimi zaglądając poprzez ich głowy.

(D. c. n.)

*) Szaszłyk — danina z baraniny.

*) Samsa — drobne rybki, podobne do kilek.

Dlaczego PZPB Nr 14 nie wykonuje planu?

Skutki zaniedbania idei współzawodnictwa i słabej troski o poziom uświadomienia załogi

Jak wiadomo, przemysł bawełniany należał do tych nielicznych gałęzi przemysłu w Polsce, które planu w roku ubiegłym nie wykonały.

Do fabryk, które w bilansie rocznym wypadły najgłębiej, należał PZPB Nr 14. Przedziałnia miała zaplanowane 2.006 ton przędzy, ale zdołała wytworzyć jedynie 1.639 ton (81,7 procenta). Tkalinia, która miała wyprodukować 1.309.000 metrów tkanin, wykonała jedynie 1.105.000 metrów, czyli 86,3 proc.

Tak niski ostatek wykonania planu jest rzeczą wysoce niepokojącą zwłaszcza, że plan na rok 1943 przewidywał wyprodukowanie 2.460 ton przędzy, czyli o 17,7 proc. więcej, niż planowano i równo o 50 procent więcej, niż faktycznie wyprodukowano. Jeszcze poważniejsze zadania stoją przed tkalinia, która winna wyprodukować 2.715.000 metrów tkanin, czyli o przeszło 100 procent więcej, niż planowano i blisko dwa i pół razy tyle, ile faktycznie wykonała.

Sytuacja jest o tyle cięższa, że przedziałnia tej fabryki należy Oddział I d. Ramisch i Oddział II d. Steigert) wykonywały plan w listopadzie r. ub. w 76,5 proc., a w grudniu w 78,7 proc., to znaczy znacznie poniżej przeciętnej z roku 1942. Wyniki w drugiej dekadzie stycznia również są bardzo kiepskie (64,8 proc.).

Wprawdzie w tkalni sytuacja idzie raczej ku lepszym (wykonanie planu w listopadzie w 85,7 proc., w grudniu — w 98,1 proc., a w ciągu drugiej dekady stycznia — w 93,7 proc.), ale niestety, tkalinia nie odgrywa poważniejszej roli w zakładach, gdyż liczy wszystkich 240 krosien i zużywa nie więcej, jak 13 proc. produkcji przedziałni. Oznacza to, że punkty ciężkości pracy fabryki leżą w przędzy — zresztą i w tkalni, jak to zaraz wykazemy, nie dzieje się najlepiej.

Dyrekcja fabryki, zapytana o przyczyny niewykonania planu, ma gotową odpowiedź: trudności energetyczne, uniemożliwiające uruchomienie trzeciej zmiany, brak robotników, brak artykułów technicznych i słaba dyscyplina pracy.

Sądze, że o ile brak ludzi niezbędnych dla zrealizowania trzeciej zmiany, jest istotny, to co najmniej przynajmniej trudności energetycznych raczej nie należy wysuwać na pierwszy plan.

Brak siły roboczej jest niewątpliwie przyczyną istotną, ale, bądź co bądź, w podobnej sytuacji znajduje się większość fabryk łódzkich, które jednak plan wypełniają. O trudności zaopatrzeniowych chyba równie mało jedna fabryka w przemyśle bawełnianym nie jest wola.

Zła dyscyplina pracy w fabryce jest faktem. Przeciętnie około 10 procent załogi nie przychodzi do pracy. Maszyni nieobecnych robotników, oczywiście, stoją. Smutne jest to, że wśród nieobecnych ostatek niestawienia w pracy jest dość wysoki.

To i owo

Dobry numer

Jeśli chodzi o cyfry drobniejsze, to się na ogół orientujemy, że np. siódemka „przynosi szczęście”, trzynastka jest „teralna”, a czterdzieści cztery — „prorocze”. Ale co, u licha, znaczy 11506766? Żadna magia o takiej cyfrze nie wspomina, toteż zapewne nie mogliśmy z niej „wyczytać”, gdyby nie zeznania mieszkańców Krzepic (pow. częstochowski).

— Cyfra ta — oświadcza z oburzeniem rzecznik Kucharski — przyniosła mi w 1942 wyświeślenie, pobicie i wywiezienie do Niemiec.

— 11506766? — mówi ob. Rogaczewska — kradzież, pozabawienie mieszkania, kłótnie i pogroźki...

— 11506766 — stwierdza kowal Wiśniewski — spowodował, iż w czerwcu 1941 zostałem wysiedlony ze swego gospodarstwa po bandycku, brutalnie, bez możliwości zabrania z sobą czegokolwiek...

— Przez ten „numer” — powiada stolarz Rudlicki — straciłem warsztat pracy, mieszkanie, zostałem okradziony i pobity...

— A ja — dodaje rolnik Bielecki — po wywiezieniu z chałupy i posiniaczeniu prętą zawiązaną „numerem” ponadto skierowanie na roboty w okolicę Wrocławia...

Zeznań podobnych jest więcej. Wszystkie brzmiały podobnie dla „11506766”, która to cyfra jest nieczym innym, jak kolejnym numerem na liście hitlerowskich przestępców wojennych — niejako Wilhelma Heinricha Kopfa, byłego „przewodniczącego niemieckiej komisji wysiedleńczej w Częstochowskim”.

„Numer” powyższy został zgłoszony angielskim władzom okupacyjnym przez Polską Misję Wojskową jeszcze w r. 1946, te jednak, zamiast wydać Kopfa polskiemu sądom miały go... PREMIEREM DOLNEJ SAKSONII i teraz „dziwili się” bardzo.

— W. H. Kopf tolenkomem i przestępcą wojennym? Niemożliwe. Rząd brytyjski przecież go zrehabilitował i powierzył mu odpowiedzialne stanowiska...

Ano, będą musiały chyba władze anglosaskie zrewidować obecnie i sprawę „rehabilitacji” i „odpowiedzialnego stanowiska”. Bo choć Kopf podobnie jak i Schumacher to dla nich „dobry numer”, tym niemniej jednak to jakoś niedługo i, można powiedzieć, kompromituja go, iż ten numer ma określoną dokładną pozycję na liście przestępców wojennych. Co np. w związku z jego dzisiejszą funkcją daje dość oryginalny tytuł: premier Dolnej Saksonii — Nr 1150-6766

E. Tam

W księdze spóźnieni widzimy nazwiska wielu robotników i urzędników biura. Spóźnienia bywają różne, 5-cio lub 8-mio minutowe, a obok tego godzinne i dwugodzinne. Ale czy zła dyscyplina pracy jest dopustem, z którym nie można walczyć? Czy zaspokojano do organizacji robotniczych fabryki w tej sprawie?

Dziwny jest fakt, że na 1.600 osób, zatrudnionych w fabryce, w pierwszym etapie współzawodnictwa brało udział tylko 34 tkacz, pracujących na sześciu krosnach. Bardziej jednak dziwne jest to, że i w drugim etapie brało udział we współzawodnictwie wszystkich 44 tkaczy i 40 brządek (i to w dwóch przedziałniach). Łącznie 5 procent załogi brało udział we współzawodnictwie w drugim etapie. Gdzie reszta?

Kierownictwo uważa, że indywidualne współzawodnictwo pracy da się jeszcze zastosować tylko na wrzecienicach, ale kategorię wypowiada się przeciwko zastosowaniu jego w innych zawodach, np. wśród zgrzeblarek lub obciążaczek.

Praktyka wskazuje, że dyrekcja nie ma w tym wypadku racji. Takie zaś jej stanowisko przyczynia się tylko do hamowania wzrostu współzawodnictwa, a co za tym idzie produkcji.

Rzeczą niezmiennie charakterystyczną jest to, że robotnicy PZPB Nr 14 nie figurowali prawie nigdy w publikowanych w prasie spisach wyróżnionych robotników.

Czy to znaczy, że w PZPB Nr 14 nie ma dobrych robotników? Oczywiście, że nie! W zakładach Nr 14 pracuje kilkadziesiąt tkaczy, które przeszły na obsługę sześciu krosien i notnie swą w wysokim stosunku przekraczają. Dużo przedkłada na obsługę 750 wrzecion, dużo zgrzeblarek obsługuje po 12 zgrzeblarek i normę stale przekracza. Dlaczego o nich

głuch w prasie?

Kłós z kierownictwa usiłował się tłumaczyć „jesteśmy skromni”. Przepraszam! Skromni bądźcie za siebie, ale nie nie upowaznia do skromności na cudzy rachunek.

Usiłowano nas również przekonać, że robotnicy nie życzą sobie takiej „reklamy”. Ale ob. Szymańska, obsługująca 6 krosien i wykonująca plan z nadwyżką, nie ma nic przeciwko temu, by o niej napisano.

Salowy pierwszej zmiany, Kaczmarek, wezwwał do współzawodnictwa salowego drugiej zmiany, Fijałkowski. Obydwaj proszą o powiadomienie o tym opinii robotniczej Łodzi.

Prawdą! Jedną z tkaczek-rekordzistek rzeczywiście mówiła, że woli, by o niej nie napisano. Ale czy to uzasadnia tęzę kierownictwa? Bynajmniej. Świadczy to tylko o niedostatecznej opiece dyrekcji nad wielowarsztatowcami, a w jeszcze poważniejszym stopniu o słabej pracy kół PPR i PPS.

Organizacjom fabrycznym można rzeczywiście dużo zarzucić. Posiedzenia kół odbywają się bardzo rzadko, lub... wcale. Zebrania są bardzo słabo uczęszczane i na ogół niecelowo prowadzone. Ostatnie wspólne zebranie odbyło się „gdzieś w grudniu” i było w zasadzie nieudane. Nic dziwnego, że wyniki „pracy” są takie „owocne”.

Ani kół, ani Rada Zakładowa nie uważały za stosowne zająć się należycie sprawą popularyzacji idei współzawodnictwa pracy wśród załogi, ani sprawą podniesienia jej poziomu świadomości. Walka o dyscyplinę pracy, sądząc po wynikach, też nie jest przez kół należycie prowadzona. A przecież spora część załogi to młodzież, nie nawykła jeszcze do rygoru fabrycznego i wymagająca pieczołowitej opieki.

Zebrania wytwórcze, które mogłyby wplynąć dodatnio w kierunku podniesienia dyscy-

pliny, zwiększenia wydajności pracy oraz rozbudowania opieki nad przodownikami pracy, nie odbywają się od kilku miesięcy. Skutki tego są widoczne. Narady wyborcze, jakie nie byłyby ich przebieg, przyspieszają zawsze dojrzewanie pewnego jądra, aktywność, na którym kierownictwo może się oprzeć w walce o plan. Zaniedbanie narad wytwórczych hamuje te procesy i jest naprawdę krokiem błędnym.

Tkaczka, pracująca na 6-ciu krosnach, skarżyła się w naszej obecności, że wraz z kilkoma innymi tkaczkami zmuszona jest pisać bez pomagaczki, która akurat tego dnia nie przyszła do pracy. Przykład to drobny, ale świadczący o braku dostatecznej opieki nad przodownikami.

Robotnicy i pracownicy przedziałni PZPB Nr 14 winni pamiętać, że od ich pracy zależy nie tylko praca tkalni „czternastki”. Na ich przedzie czekają robotnicy licznych fabryk w Łodzi, a nawet poza Łodzi. Robotnicy i pracownicy PZPB Nr 14 napewno nie zechcą, by słabe wyniki ich pracy powodowały postępy i trudności w innych zakładach pracy.

A czy PZPB Nr 14 mogą w ogóle wykonać plan w roku bieżącym? Niewątpliwie tak!

Zamierzony przez dyrekcję plan małej racjonalizacji jest obszerny i zrealizowanie jego na pewno pomoże fabryce w wybrnięciu z trudności. Ale aby plan został wykonany, trzeba także pobudzić do aktywnej pracy kół PPR i PPS. Trzeba zorganizować na szerszych podstawach ruch współzawodnictwa pracy i otoczyć przodowników pracy wszechstronną i serdeczną opieką. Trzeba podnieść dyscyplinę pracy. Trzeba znowu przystąpić do odbywania okresowo narad wytwórczych i trzeba wciągnąć najszersze masy do walki z trudnościami i zbliżyć je do zagadnienia planu.

W. L.

Historia pana Kopfa

Zbrodniarz Nr 1150/6766 na fotelu „premiera”

Bizowska „neodemokracja” kruszy kopie w obronie hitlerowskiego zausznika (Od specjalnego korespondenta „Głosu Robotniczego”)

BERLIN, w lutym.

Historia pana Kopfa, z którą zapoznaliśmy się w poprzednim numerze, jest typowym przykładem „karier” i bezkarności, jaką dawni zbrodniarze wojenni cieszą się na terenie zachodnich Niemiec. Pan Kopf, zajmujący obecnie fotel „premiera” prowincji Dolna Saksonia w strale brytyjskiej, byłbytny działacz Partii Socjaldemokratów, jeden z twórców konferencji frankfurckiej, nie jest napewno ani pierwszym, ani ostatnim z „działaczy” nowych Niemiec, którego nazwisko znalazło się na międzynarodowej liście zbrodniarzy wojennych.

Attaoch prasowy Polskiej Misji Wojskowej powiedział wyraźnie: „rząd polski zwrócił się do władz brytyjskich o wydanie Heinricha Wilhelma Kopfa, który na liście przestępców wojennych figuruje pod numerem 1150-6766”. Wiadomo już z depesz, kim był Wilhelm Kopf: członek partii hitlerowskiej, b. landrat pruski, zaś w czasie wojny „Treuhänder” w Kōlewskiej Hucie, który ciągnął olbrzymie zyski z konfiskowanych majątków obywateli polskich. Wiadomo dalej, że Kopf za najcięższe przewinienie wydawał swoich „podwładnych” Polaków w ręce gestapo, że robotników rolnych, którzy pracowali w majątkach jego żony w powiecie lubienieckim, bił i maltretował i że dopiero ofensywa wojsk radzieckich i polskich zmusiła ex-landrata do szybkiej ucieczki z Górnośląska.

Dalej polećczyło się już wszystko zwykłym (niestety!) trybem rzeczy: jako „uciekinier” ze Wschodu zjawił się Kopf na terenie strefy brytyjskiej. Błyskawicznie dokonała się przemiana: hitlerowiec, który ostentacyjnie nosił w klapie znaczek NSDAP został „antyszarystą” i członkiem partii socjaldemokratów, a że partia ta w strale brytyjskiej posiada wybitny udział w rządach, został Kopf najpierw nadprezydentem prowincji hannoverskiej, zaś

w roku 1946, po stworzeniu Dolnej Saksonii, pierwszym „premierem” tej prowincji, na który to stanowisku rozwinął bardzo ożywioną działalność.

Niejedno przemówienie wygłosił b. hitlerowski treuhänder w sprawie ziem nad Odrą i Nysą, a łatwo się domyśleć, jaka była treść i jaki ton jego przemówień. Nie jeden raz zabiegał o utworzenie koalicji partii zachodniemieckich, aby tym skuteczniej przeprowadzić podział Niemiec i utworzenie republiki zachodni-niemieckiej.

Na ostatniej konferencji we Frankfurcie b. zbrodniarz wojenny, Wilhelm Kopf, jako jeden z czołowych działaczy SPD, konfrontował kilkakrotnie z generałami Clay'em i Robertsonem, rozwijając przed nimi plany o znaczeniu i przyszłej potęgę powstającego w zachodniej Europie nowego państwa, którego ośrodkiem i bogactwem ma być Zagłębie Ruhry.

Ujawnienie przeszłości Kopfa wywołało niemałe poruszenie wśród prasy zagranicznej i w kółach dziennikarskich Berlina. Dziennikarze amerykańscy bezpośrednio po konferencji polećczyli się telefonicznie z Kopfem, pytając go, czy wie o poważnym oskarżeniu, jakie przeciwko niemu wysunęły władze polskie. Kopf był wyraźnie zaskoczony. Nie spodziewał się, dobrze ukryty i zamaskowany, sprawując funkcje premiera prowincji zachodni-niemieckiej, że jego grzechy z okresu hitlerowskiego zostaną ujawnione publicznie.

Agencja Deutscher Presse Dienst, będąca na usługach Schumachera i jego ludzi, postanowiła okazać pomoc zagrożonemu „dygnitarzowi”. Niestety, oświadczenie, które za pośrednictwem tej agencji przesłał Kopf do prasy niemieckiej, wypadło tak niezgrabnie, że potwierdziło tylko treść polskiego oskarżenia.

B. komisarz Królewskiej Huty powiedział (za przykładem zbrodniarzy norymberskich), że jest niewinny, gdyż „tylko” jako współwłaściciel berlińskiej firmy otrzymał w r. 1939 po

napadzie Hitlera na Polskę od nadburmistrza miasta Królewskiej Huty polecenie, aby zajął się inwentarzem i administracją majątku osób, które uciekły z terenu Królewskiej Huty.

Wiadomo, kim byli wówczas „uciekinierzy”: Polacy i Żydzi, którym dano kilka godzin zaledwie na to, aby opuścić dom, pozostawiając cały majątek, urządzenie mieszkań i warsztatów na miejscu.

W młyny sposób usiłuje dalej w swoim oświadczeniu tłumaczyć się Kopf z zarzutów, że był kierownikiem Treuhänder. Pisz on, co następuje: — „Zaproponowano mi posadę w „Haupttreuhandstelle Ost”, ale początkowo odmówiłem. Później jednak, kiedy moja firma zawarła z HTO umowę, zostałem przez firmę oddany do dyspozycji Haupttreuhandstelle-Ost w Królewskiej Hucie”.

Kopf zapominał jednak dodać, że głównym współwłaścicielem „firmy”, o której wspomina, był on sam — Heinrich Wilhelm Kopf und Bohne, taki był bowiem jej firmowy szyld.

Wertowałem pilnie prasę socjaldemokratów i prasę zachodni-niemiecką po konferencji prasowej w Polskiej Misji Wojskowej. Szukałem bodaj jednego zwrotu, polepszającego zbrodniczą działalność „premiera” Kopfa. Szukałem zapowiedzi, że wobec tak poważnych zarzutów władze brytyjskie zawieszają go w urzędowaniu.

Nie znalazłem nic z tego, natomiast w dzienniku „Sozialdemokrat”, oficjalnym organie partii Schumachera, w artykule pt. „Oszczercstwo”, znalazłem atak, nie pierwszy i nie ostatni zresztą, na Polskę, na polskie granice zachodnie, na „nowy Kominform”, słowem na wszystko i na wszystkich, co służy sprawie pokoju i postępu. Tak właśnie bizowska „neodemokracja” niemiecka broni człowieka, któremu agresja hitlerowska dała możność dorobienia się majątku na cierpieniu i łulacze ludności polskiej.

LEOPOLD MARSCHAK.

Ostatnie dni Hitlera

(ciąg dalszy)

Znow nadchodzi nowe wiadomości. Linia obrony na północ od Berlina została przerwana i Oranienburg jest zajęty przez Rosjan. A więc są już w rejonie północnym okolice Berlina.

W szlabie, jak w ulu. Zdenerwowanie i nie maskowany popłoch. Telefony wrzeszczą, jak opętane. Podają wciąż te same pytania: „Co będzie? Czy narada ostatecznie odwołana? Automatycznie prawie odpowiadam, że narada odbędzie się tak zwykle o jedenastej. Ale czy się naprawdę odbędzie?”

Szef zamknął się w gabinecie. Rozkazał nie czynić żadnych przygotowań do nagłego przeniesienia. Jednak robię to na własną odpowiedzialność wbrew zakazowi Krebsa. W poczekalni gdzie urzęduje pełno dziś ludzi. Wciągnęły ruch. Chodzą tam i z powrotem łączni-

cy, oficerowie do zleceń, urzędnicy do urad. Pełno jest pułkowników i generałów. Rozprawiają z takim ożywieniem i tak głośno, że nie jestem w stanie odhierać telefonów. Kilka razy bezskutecznie proszę o ciszę...

CZOŁGI ROSYJSKIE NADCHODZĄ.

Strzałka zegara posuwa się ku jedenastej. Gdy jest już za kilka minut jedenasta, naraz w poczekalni zapada niemal grobowa cisza... Okna są otwarte, bo na dworze jest ciepło. Martwa cisza. I nagle słychać dziwny, głuchy skrzyp. Ten skrzyp słyszy każdy, kto chociażby raz był na froncie... Wszyscy obecni zamieniają między sobą wymowne spojrzenia. Odywa się czyis pozornie spokojny głos.

— Wiecie? To są czołgi rosyjskie. Są już blisko. Prawdopodobnie koło Barut. To będzie

około 10—12 klm stąd... A drugi głos dodaje: „za pół godziny mogą być tu...” I znów zapada cisza. Słychać tylko wciąż ten niemiły skrzyp... Otwierają się drzwi gabinetu generała Krebsa stoją na progu. Wygląda jak zwykły, tylko oczy ma jeszcze bardziej zapadnięte. Robi ruch ręką i zaprasza przybyłych na naradę do gabinetu. Każdy rozumie i w głębi duszy zdaje sobie sprawę z tego, iż jest to ostatnia narada w kwatery sztabowej... Nim rozpoczęły się omówienia sytuacji, ktoś mnie woła. Opuściam gabinet. W poczekalni widzę Krenkla. Jest mocno spocony, zmęczony. Minął ma cały w bloku. Jego informacja brzmiała lakonicznie: Rosjanie już zajęli Barut. Wszystko, co pozostało z jego szwadronu — to 20 żołnierzy i kilka maszyn. Zostawił ich na razie na miejscu, korzystając z tego, iż Rosjanie zostali w Barucie. Pyta o dalsze rozkazy. Odpowiadam bez namysłu, że musi trzymać w pogotowiu swoich ludzi i maszyny. Krenkl salutuje i odchodzi.

Nie tracąc ani chwili, wracam do gabinetu.

(D. c. n.)

Kolejarze Łódzcy - pierwsi w Kraju

3-lecie D.O.K.P. Łódź

W bieżącym tygodniu upływa trzy lata od chwili zorganizowania łódzkiego okręgu dystrykcyjnego Kolei Państwowych, z siedzibą w Łodzi.

Władze jest powszechnie, jak ciężkie były początkowo warunki pracy w naszym okręgu kolejowym — warsztaty i parowozownie zrujnowane, parowozy i tabor wagonowy znikomy i w małym procencie zdający do użytku, mosty oraz wiadukty pozrywane.

Dziś, po 3-ach latach ołtarnej i wyciężonej pracy, można już zdać sobie sprawę z wielkich osiągnięć i dorobku kolejnictwa łódzkiego.

Służba mechaniczna w roku ubiegłym, dzięki swym nieustraszonemu wysiłkom, stanęła na wysokości zadania, przyczyniając się w znacznej mierze do wykonania planu przewozów, określonych przez DOKP-Łódź. Również prace Służby Drogowej przedstawiają się w cyfrach imponujących: odbudowano 59 mostów żelazobetonowych, odremontowano gruntownie 11 mostów stalowych, wymieniono 2200 mostownic, dokonano wymiany 52 km szyn, wymieniono 58.409 podkładów kolejowych, odremontowano gruntownie 3.715.000 metrów sześciennych budynków. Pośród najważniejszych inwestycji przeprowadzono ukończenie budowy nowej linii kolejowej, długości 35 km, na odcinku Tomaszów — Drzewica. W roku bieżącym linia ta zostanie dociągnięta do Radomia. Jest to pierwsza po wojnie budowa nowej linii kolejowej w Polsce.

Z szeregu robót, wykonanych przez służbę elektrotechniczną, szczególnie ważną jest odbudowa nastawni elektrycznej na stacji Kulno, gdzie znajdują się najnowocześniejsze urządzenia elektryczne rozrządu wagonów.

Działalność służby handlowo-taryfowej charakteryzują zestawienia statystyczne, dotyczące sprawozdań przewozowych i wpływów pieniężnych. W roku ubiegłym przewieziono o 20 procent więcej osób, towarów o 250 procent więcej, niż w roku 1946.

Nad ochroną i bezpieczeństwem transportu czuwa Służba Ochrony Kolei, która ofiarne walczy z bandami i szajkami złodziejskimi na kolejach.

Niezależnie od rezultatów pracy DOKP, uzyskanymi przez służbę techniczną i fachową, równie ważne są osiągnięcia administracji kolejowej w dziedzinie opieki nad pracownikami kolejowymi, aprowizacji i zaopatrzenia. I tak, służba sanitarna zorganizowała 15 komisji bezpieczeństwa i higieny pracy, oraz sanatorium w Aleksandrowie Kujawskim dla reumatyków. Służba aprowizacji i zaopatrzenia rozpraszająca artykuły tekstylne, konfekcyjne i skórzane między pracowników DOKP na ogólną sumę blisko 12 milionów złotych.

Reasumując, w tym krótkim zarysie osiągnięć DOKP - Łódź, trzeba bezstronnie stwierdzić, że są one bardzo poważne i to w skali ogólnopolskiej. Kolejowy okręg łódzki jest okręgiem tranzytu, ześrodkowującym połączenia kolejowe ze wschodu na zachód kraju i z Wybrzeża do Zagłębia Śląskiego. Kolejarze robotniczej Łodzi zyskali sobie miano pierwszych w kraju — zawsze na posterunku, zawsze w szeregach przodowników współzawodnictwa pracy. (m.z.)

Walka z chorobami zawodowymi w Oddziale Higieny Pracy przy PZH

Jak się dowiadujemy, w Państwowym Zakładzie Higieny w Łodzi przy oddziale higieny pracy, w najbliższym czasie uruchomiona zostanie pracownia roentgenologiczna przy poradni dla chorób zawodowych.

Zainstalowany został już specjalny, najnowszy aparat Roentgena, służący jednocześnie do prześwietleń, fotografii i leczenia promieniotwórczego. Pracownia ta została uruchomiona specjalnie dla robotników łódzkich, a szczególnie dla włóknarzy, celem

badania stanu ich płuc. Pracownia roentgenologiczna przy PZH poza leczeniem chorób zawodowych, niejednokrotnie przyczyni się do wykrycia wczesnej gruźlicy, a tym samym zapobiegnie rozszerzeniu się tej choroby.

Jednocześnie oddział higieny pracy zaprowadził hodowlę szczurów, celem przeprowadzania doświadczeń na tych zwierzętach i uzyskania w ten sposób wyników, dających się zastosować przy zwalczaniu chorób zawodowych wśród ludzi.

Zrozumienie roli Związków Zawodowych wzrasta

Akcja referatu organizacyjnego OKZZ daje wyniki

Wśród wielu spraw bieżących Okręgowa Rada Związków Zawodowych prowadzi również stałą akcję oświecamia mas pracujących o znaczeniu i roli organizacji zawodowych. Akcję tę prowadzi referat organizacyjny OKZZ, którego przedstawiciele pozostają w stałym kontakcie z zarządami związków oraz z Radami Zakładowymi poszczególnych fabryk.

Jak nas poinformował kierownik tego referatu, tow. Gradecki w okresie ostatnich trzech

miesięcy dały się stwierdzić dodatnie wyniki działalności tego wydziału zarówno na terenie Łodzi, jak i województwa. Przeprowadzono szereg zebrań z Powiatowymi Radami Zw. Zaw. z Radami Zakładowymi, a aktywnym zwiazkowym itp. Na zebraniach tych omawiano uchwały plenum KCZZ, jak również ostatnie wytyczne polityki międzynarodowej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień, związanych z ruchem zawodowym i rolą Światowej

Federacji Zw. Zaw.

Zebrań te wykazały, iż zainteresowanie sprawami ruchu zawodowego stale wzrasta. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, iż dotąd raczej „obojętne” związki inteligencji pracującej ustosunkowały się pozytywnie do spraw związkowych — zaczęły doceniać rolę Związków i korzyści płynące z ich działalności. W niektórych radach powiatowych przedstawiciele zrzeszonej inteligencji pracującej — nauczyciele i urzędnicy wytapili z inicjatywą stworzenia wspólnych świetlic dla załączenia kontaktu między robotnikami a inteligencją.

Przedstawiciele referatu organizacyjnego odwołują się do stałego zakładu pracy, aby zapożyczyć się z działalnością ich Rad Zakładowych. W ostatnim okresie stwierdzono, iż nie we wszystkich fabrykach odbywają się przewidziane dekretem o Radach Zakładowych narady kierownictwa z Radami Zakładowymi.

Należy się spodziewać, iż dzięki akcji referatu organizacyjnego w tej dziedzinie niedociągnięcia tego typu wkrótce znikną, co przyczyni się w znacznej mierze do sprawniejszego funkcjonowania placówek produkcji. Z.L.

Od romantycznych dyliżansów do ostatniego słowa techniki

Budowa gigantycznej trasy W-Z w Stolicy

Wizja Warszawy przyszłości

Jeszcze nie tak dawno gigantyczny projekt trasy W-Z był tylko miniaturą na stole w pracowni BOS-u.

Początkowo jego fragmenty, zilustrowane krótkimi wykresami, opowiadały nie o trzebie pracy, pieniądzy i robocizni, aby je przemieścić z planu w teren. Dziś jest już inaczej i Warszawa powoli osłaja się z myślą, że zniknie tyle lat służący jej wiadukt Pancera, a wielka, nowoczesna arteria połączy krańcowe dzielnice wschodnie i zachodnie.

Od kilku tygodni wzdłuż całej trasy, a szczególnie na środkowym jej odcinku w pobliżu Włsy, widać prace.

Tunel będzie się zaczynał przy dzwonnicy kościoła św. Anny i biegnąc pod Krakowskim Przedmieściem, dojdzie aż do ulicy Miodowej. Jak to się mówi językiem fachowców, będzie on miał wielką „przelotność” zarówno dla pojazdów, jak i dla pieszych. W ciągu jednej godziny ruchome schody będą mogły przetransportować 8 tysięcy ludzi. Przyszłej, ludnej Warszawie przysięga się to bardzo. Kto jednak nie chce zstępować pod ziemię i będzie wołał przesięzając otwartą, zobaczy na górze stolicę. Ukryty za dawnym wiaduktem „Pałac pod Błachą”, zostanie odsłonięty, a na Krakowskim Przedmieściu i Mariensztadzkim Rynku wyrosną zabytkowe, jak za czasów Wokulskiego, kamieniczki.

Ta przyszłość, naprawdę piękna i obiecująca, nie jest tak odległa, jakby się to mogło w pierwszej chwili wydawać. Tempo robót już teraz znaczne, rozwinięte się w tym roku na wiosnę i najdalej do lipca 1949 roku z Woli na Radzyminską będziemy jeździć nie kombinacją, ale pociągami.

Przemysł wełniany walczy o pierwszeństwo

W ZPW Nr 1 wśród tkaczy pracujących na 2 krosnach kortowych najlepsze rezultaty osiągnęli: Skonecki Stanisław (147,7 proc.) oraz Jan Kossakowski (145,8 proc.).

W ZPW Nr 2 wyróżnili się: Fisiak Władysław (156,2 proc.) Frąckiewicz Zdzisław (150 proc.), Gumulak Tadeusz (150 proc.) i Ogiński Jan (150 proc.).

W ZPW Nr 3 na czoło wysunęli się: Mazur Józef (151 proc.) Kopiec Czesław (151 proc.) Dewyż Antoni (146,5 proc.).

ZPW Nr 36 pierwsze miejsca zajęli: Pawlak Józef (160 proc.), Laskowski Antoni (158,7), Pawlak Jan (158,5 proc.) i Zurek Zygmunt (158,7 proc.) oraz Kachelski Roman (152,3 proc.).

W ZPW Nr 38 osiągnęli: Bromiński Kazimierz (160 proc.), Wojtczak Kazimierz (160 proc.), Miłczarek Feliks (152,8 proc.) i Mazurkiewicz Marian (144,7 proc.).

nowym sposobem, ale prostą, 6-kilometrową arterią.

Roboty przy budowie trasy W-Z zostały zlecone przez Warszawską Dyрекcję Odbudowy dwóm firmom. Most jest wykonywany przez Mostostal; inne roboty przez Betonstal.

Od paru tygodni zwozi się już materiały do wiosennych prac. Trzeba zmobilizować 3000 ton żelaza, 30 tysięcy metrów sześciennych cementu, 5 tysięcy m sześć. drzewa.

Kredyty na ten cel w wysokości półtora miliona złotych zostały już przyznane.

Most Śląski będzie montowany już wczesną jesienią, po nadejściu z hut konstrukcji żelaznych, a i tunel powinien być gotowy jeszcze w tym roku.

Burzenie resztek wypalonych domów i usuwanie gruzu trwa już od pewnego czasu. Wywieziono dotychczas 60 tysięcy metrów sześć. żwiru, a niemiejsza porcja czeka jeszcze na wagoniki wąskotorówki i auta ciężarowe.

Zamierzone prace są przedsięwzięciem kolosalnym, zakrojonym na niespotykaną u nas dotychczas skalę, podobnie zresztą, jak i cała odbudowa Warszawy. Już dziś z ruin wyrasta miasto celowo zabudowane, wielkie i nowoczesne, które połączy rozmach nowego budownictwa z Warszawą zabytkową i historycznych pamiątek.

Na ulicach przyszłej Stolicy spotka się świat romantycznych dyliżansów z najnowocześniejszą techniką. J. W.

WYBLICA zwycięzców

W PZPB w Rudzie Pabianickiej wśród tkaczek pracujących na 8 krosnach najlepsze rezultaty osiągnęły: Wojciechowska Julia (174,3 proc.) i Porost Eugenia (166,1 proc.), a na „szóstkach”: Kubacka Zofia (184,2 proc.) i Bachman Helena (151,5 proc.). Na przedziałni na 3 stronach osiągnęły: Sobiel Józefa (175 proc.) i Piaseczna Helena (173 proc.).

W PZPB Nr 1 wśród tkaczek pracujących na sześciu krosnach najlepsze wyniki uzyskały: Seweryniak Józefa (170,1 proc.), Jurek Janina (166,1 proc.), Bogus Helena (162,9 proc.), Korzeniowska Genowefa (160,1 proc.), Jarosik Władysław (156,6 proc.), a na „czwórkach” Woźniak Władysław (160 proc.). We współzawodnictwie zespołowym wyprzeżył Stolarz Zygmunt (13 proc.) Stolarz Stefana (119,1 proc.).

W PZPB Nr 2 w przedziałni na 4 stronach wyróżnili się: Redlich Janina (140 proc.), Jedrych Antonina (133,8 proc.), Pawlak Genowefa (138 proc.) i Włodowska Stanisława (137,5 proc.), a na 3 stronach: Uznańska Kazimiera (142,3 proc.) oraz Gronowska Zofia (137 proc.). W tkalni na 6 krosnach osiągnęła: Ciufa Bronisława (161,1 proc.), Marczykowska Józefa (153,9 proc.) i Borówka Maria (154,3 proc.).

W PZPB Nr 4 wśród tkaczek pracujących na 16 krosnach automatycznych pierwsze miejsce zajęła: Stępień Władysława (182 proc.) i Sobierajczyk Stefa-

nia (172 proc.) a na „czwórkach” Głowacki Jan (147 proc.) i Kuropatwa Janina (140,6 proc.).

W PZPB Nr 6 w przedziałni pierwsze miejsca zajęły: Szydłowska Stanisława (156,7 proc.), Jagielska Helena (153,2 proc.), Brożek Władysława (150,6 proc.) i Olejniczak Genowefa (148,6 proc.). W tkalni na „szóstkach” wyróżnili się: Lugowska Maria (160,5 proc.) i Kolasa Stefania (160 proc.).

W PZPB Nr 7 na przedziałni wyróżnili się: Jochim Władysława (163,7 proc.) i Nowak Kornelia (158,6 proc.), a w tkalni Kopacz Helena (171,2 proc.) oraz Biłska Helena (169,7 proc.).

W PZPB Nr 9 na przedziałni czołowe miejsca zajęły: Woźniak Jadwiga (151,9 proc.) i Chruścińska Antonina (148,7 proc.), a w tkalni na „szóstkach” Krzemień Władysława (172,8 proc.) i Jodłowska Leokadia (154,6 proc.).

W PZPB Nr 16 wyróżnili się (4 stron) Kolkowska Zofia (161 proc.), Kaczorowska Malina (150 proc.) i Poddebska Jadwiga (147 proc.).

W PZPB Nr 17 w tkalni pierwsze miejsca zajęły (4 krosna): Lelokin Wiktoria (156 proc.), a w przedziałni: Wilniewska Stanisława (160,7 proc.).

W PZPB Nr 22 na przedziałni wyróżnili się: Grzello Zofia, Jaska Genowefa, Maciaszczyk Bronisława i Łuszyńska Władysława.

Kto pierwszy?

30 stycznia we współzawodnictwie międzyfabrycznym w przemyśle bawełnianym najlepsze rezultaty osiągnęły PZPB w Pabianicach wykonując plan dzienny w przedziałni cienkopiędnej w 127,7 proc., w przedziałni średniopiędnej w 112,7 proc., w przedziałni odpadkowej w 131 proc., a w tkalni w 112,9 proc.

W wysokim stopniu przekroczyły plan produkcji: PZPB Nr 3, PZPB Nr 4, PZPB Nr 7, PZPB Nr 16, PZPB w Pabianicach, w Rudzie Pabianickiej, w Ozorkowie, Bełchatowie i Zielonowie.

Co usłyszymy przez radio

12,03 Wiadomości południa; 12,08 Przegląd prasy stołecznej; 12,15 Muzyka; 12,20 „Z mikrofonem po kraju”; 12,30 Muzyka Ludowa; 13,15 (Ł) Przegląd kulturalny; 13,35 Przerwa; 15,00 (Ł) Koncert rorytkowy (płyty); 15,20 (Ł) „Pamiętnik Warszawski”; 15,26 (Ł) Pogadanka ŁRR; 15,36 (Ł) Wiadomości lokalne; 15,40 (Ł) Rozmaitości; 16,00 Dziennik; 16,12 „Tu mówi Wybrzeże”; 16,35 „Porozmawiajmy” audycja dla dzieci; 16,55 „Z życia wyższych uczelni”; 17,00 „Muzyka dla wszystkich”; 18,00 „Stulecie „Wiosny Ludów”; 18,15 Muzyka kameralna; 18,45 „Wieczór literacki Jerzego Zagórskiego”; 19,00 „Z zagadnień świata pracy”; 19,10 Audycja dla wojska; 19,40 „Melodie świata”; 20,00 Dziennik; 20,30 „Zwycięstwo Sokratesa” — słuchowisko; 21,45 Muzyka taneczna; 22,45 (Ł) Koncert zyczeń (cz. I); 22,58 (Ł) Omówienie programu lokalnego na jutro;

NA WOKANDZIE

Wielokrotny przestępca skazany na 10 lat więzienia

Okręgowy Sąd Karny rozpatrywał w trybie doraźnym sprawę Jerzego Świątkowskiego urodzonego w 1928 roku. Rozprawie przewodniczył sędzia Zawadzki, oskarżał prokurator Grebecki.

Świątkowski w połowie listopada ubiegłego roku wieczorem na ulicy Matejki, grożąc rewolwerem, napadł na bezbronne kobiety. Między innymi napadł na Melanię Szewczyk, sterroryzował ją i skradł jej torebkę, w której znajdowało się 900 zł. Grożąc zabiciem, zakaż jej meldować o napadzie w komisariacie M. O.

20 listopada Świątkowski został ujęty w Warszawie w związku z usiłowaniami zabójstwa. W toku dochodzenia przyznał się do napadu, którego dokonał w Łodzi i wyjaśnił, że chciał w ten sposób zdobyć pieniądze na wyjazd do Warszawy. Sprowadzony do Łodzi został skonfrontowany z Melanią Szewczyk, która rozpoznała w nim bandytę.

Poza tym okazało się, że również w prokuraturze w Wałbrzychu prowadzone jest przeciwko Świątkowskiemu dochodzenie w sprawie dwóch kradzieży na Ziemiach Odzyskanych.

Sąd skazał Świątkowskiego na 10 lat więzienia i utratę praw publicznych i honorowych na lat 10.

CENTRALA ZBYTU PRZEMYSŁU PAPIERNICZEGO

Łódź, ul. Wieckowskiego 33

z angażuje:

6 wykwalifikowanych MASZYNISTEK

INSPEKTORÓW KONTROLI (specjalistów finansowo-oszczędnościowych)

4 rutynowanych KSIĘGOWYCH

Zgłoszenia pisemne lub ustne kierować do Wydziału Personalnego w godzinach biurowych oraz z podaniem, życiorysem i zaświadczeniem ostatniego miejsca pracy.

745P

Kronika Kalisza Tysiące nowych traktorzystów

Czwartek, 5 lutego 1948 r.
Dziś: Agaty.

Telefony

Komenda MO 16-62.
Miejskie Pogotowie Ratunkowe i Straż
Pożarna — 21-77
Biuro pocztowa — 12-11
Informacja kolejowa — 10-51

Dyżury aptek

Dziś dyżuruje apteka mgr. Ptaszyńskiego, ul. Kanonicka nr 6.

Kino

Kino „Stylowy” wyświetla film produkcji polskiej „Zakazane piosenki”.

Kino „Bałtyk” wyświetla film produkcji amerykańskiej p. t. „Kulisy wielkiej rewii” i dodatek.

Kino „Wolność” wyświetla film produkcji francuskiej p. t. „Symfonia Pastoralna”. Dla młodzieży do lat 16 niedozwolony.

Techniczna Obsługa Rolnictwa oprócz przeprowadzenia remontów i konserwacji maszyn rolniczych i prac doświadczalnych zajmuje się szkoleniem kadr traktorzystów, mechaników i techników — specjalistów od maszyn rolniczych.

W chwili obecnej jest w Polsce 6 stałych ośrodków szkoleniowych i 7 ośrodków przejściowych. W stałych ośrodkach przeprowadza-

ne są wykłady teoretyczne, a w ośrodkach przejściowych — zajęcia praktyczne.

W ciągu trzech lat powojennych wyszkolono w Polsce 8 tysięcy traktorzystów. Niestety blisko połowa spośród wyszkolonych odeszła do innych zawodów, lub na własne gospodarstwa. W pierwszych latach, szczególnie dawał się zauważyć odpływ traktorzystów pochodzących z miast, którzy nie mogli przywyknąć

do warunków pracy na wsi. W ubiegłym roku sprawa odpływu z tego zawodu ludzi przeszkolonych polepszyła się i procent „uciekinierów” jest znikomy.

W ubiegłym roku w dziedzinie szkolenia za notowano poważne osiągnięcia. Wyszkolono 3 tys. traktorzystów, 600 mechaników zespołowych i 135 fachowców warsztatowych. Poza tym zweryfikowano 7300 już wyszkolonych traktorzystów.

W Gołdzinie w poznańskim znajduje się centrum Wyszkolania Traktorowego. Jest to pewnego rodzaju akademii traktorowa, z której wychodzą wysokowartościowi specjaliści obsługi i naprawy maszyn rolniczych. Dobrze są również postawione ośrodki szkoleniowe w Komprach pod Opolem i w Zgorzelcach na Dolnym Śląsku.

Poza szkoleniem we własnych ośrodkach TOR prowadzi poważną akcję stypendialną. W chwili obecnej 25 chłopców uczy się w Liceum Mechanicznym w Tczewie na koszt TOR. Na politechnikach w różnych miastach Polski kształcą się na koszt TOR 6 studentów. Po ukończeniu studiów ludzie ci, jako inżynierowie i technicy zasila kadry fachowe TOR.

W wielu wypadkach doświadczonych robotników, kierowników i mechaników awansowano w TOR na wysokie stanowiska. Są oni kierownikami warsztatów, a nawet jeden z robotników, doskonały fachowiec zaawansował na stanowisko dyrektora rejonu TOR.

Związek Walki Młodych również wziął udział w szkoleniu traktorzystów i zorganizował własną brygadę traktorową. W tych dniach ok. 20 członków tej brygady, w tym kilka dziewcząt, ukończyło chlubnie kurs teoretyczny i jako praktykanci wezmą udział w pracach wiosennych w majątkach państwowych.

Z powyższych danych widzimy, że prawie nieznanym przed wojną u nas zawód traktorysty zyskuje w Polsce coraz większą popularność i tysiące młodzieży zdobywa ten piękny i pożyteczny fach. (2).

Kurs szybowcowy

Zarząd Ligi Lotniczej pod przewodnictwem prezesa dyr. PZS Michalskiego na posiedzeniu odbytym w dniu 30 stycznia br. po omówieniu spraw dotyczących uaktywnienia swojej działalności i wyborze inż. Rajskiego na vice prezesa Ligi Lotniczej postanowił zorganizować w Kaliszu kurs szybowcowy.

Kurs ten rozpocznie się dnia 9 bm. o godz. 17-iej w Izbie Harcerskiej przy ul. Gródzkiej Nr 3.

Zapisy na kurs przyjmuje komendant MO kpt. Iwanicki, który udzieli zainteresowanym bliższych informacji.

Inicjatywa Ligi Lotniczej, dzięki której młodzi nasza będzie miała możliwość szkolenia się pod kierunkiem fachowców w tej dziedzinie sportu, spotka się niezawodnie z entuzjastycznym przyjęciem przez miłośników lotnictwa.

Nowe władze

Zw. Pracowników Dróg Kolowych

W początkach lutego br. odbyły się w Kaliszu w siedzibie Rady Związków Zawodowych wybory nowego Zarządu Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Dróg Kolowych.

W nowoobranym Zarządzie Związku Zawodowego Robotników i Pracowników Dróg Kolowych jest trzech członków Polskiej Partii Robotniczej, trzech członków Polskiej Partii Socjalistycznej i jeden bezpartyjny.

W najbliższych dniach nowy siedmioosobowy Zarząd dokona z pośród siebie wyboru Prezydium w składzie przewodniczącego, zastępcy i sekretarza.

Zwycięzcy współzawodnictwa pracy

w Państwowych Fabrykach Konfekcyjnych — Ośrodek Nr. 3

W dniu 30 stycznia 1948 r. w Państwowych Fabrykach Konfekcyjnych Ośrodek nr 3 w Kaliszu, odbyła się uroczystość wręczenia legitymacji, odznak, dyplomów i nagród pieniężnych zwycięzcom II etapu współzawodnictwa pracy.

I-sze miejsce zajęli: ob. ob. Przybył Wacław, Szczerba Stanisław, Ratajczyk Maria i Gąsior Leokadia.

II-gie miejsce zajęli ob. ob. Chwiral-

ska Józefa, Górski Jan, Kupczyk Anie-

la i Stasiak Jadwiga.

III-cie miejsce zajęli: ob. ob. Jezier-

ska Bronisława i Borowiak Ewa.

Wręczenia nagród i odznak dokonał dyrektor naczelny ob. Cendlak Henryk w obecności pozostałych członków dyrekcji, Inspektora pracy, przedstawicieli partii politycznych, Związków Zawodowych, Rady Zakładowej i współpracowników.

Plenum Pow. Rady Narodowej

Dnia 30. I 1948 r. odbyło się posiedzenie Powiatowej Rady Narodowej, na którym załatwiono między innymi sprawę wyborów uzupełniających do Prezydium P.R.N., powołując na stanowisko wiceprzewodniczącego Rady ob. Stanisława Zimnego oraz Garnuszewskiego Czesława i Baranowskiego Michała na członków Prezydium, nadto wprowadzono do Rady czterech nowych członków: Oprawko H. Nogała J., Krzewskiego J. i Marszał M., którzy złożyli prawem przepisane ślubowanie.

Na delegata do Woj. Rady Nar. wybrano wiceprzewodniczącego Rady Zimnego Stanisława

Do Powiatowej Komisji Oświatowej wybrano ob. ob. Ożminę Franciszka na przewodniczącego Komisji oraz Pilińskiego Józefa, Urbanika Stefana i Oprawko H. na członków.

Przewodniczący Rady ob. Kopystyński udzielił głosu insp. szkolnemu J. Borzeckiemu, który pragnął zapoznać Radę ze stanem szkolnictwa powszechnego na terenie powiatu wyjaśniając, że na 143 przewidzianych szkół powszechnych mamy w chwili obecnej 12 szkół nieczynnych. Szkół tych nie można było uruchomić z powodu braku nauczycieli. Na początku br. szkolnego dysponował Inspektorat Szkolny ilością 560 etatów nauczycielskich, obecnie jest tylko 513 etatów, gdyż 48 etatów zabrakło Kuratorium Okręgu Szkolnego Poznańskiego tytułem „pożyczki” dla Ziemi Zachodnich.

By uruchomić 12 szkół dotąd nieczynnych i uzupełnić duże braki nauczycieli w innych szkołach potrzeba uzupełnić liczbę etatów nauczycielskich do 600. Obecnie istnieje możliwość zaspokojenia tych palących potrzeb, gdyż 41 osób ukończyło istniejący w Kaliszu

od dwóch i pół lat kurs nauczycielski. Z powodu jednak braku etatów nie ma możliwości przyjąć ich wszystkich do zawodu nauczycielskiego gdyż po wykorzystaniu wszystkich możliwości funduszowych ze strony Kuratorium 14 młodych sił nauczycielskich nie może znaleźć zatrudnienia w powiecie.

Po wysłuchaniu wyjaśnień znana ze swego zawsze wysokiego obywatelskiego stanowiska Pow. Rada Nar. na wniosek radnego Józefa Pilińskiego postanowiła jednogłośnie zatrudnić tych 14 nauczycieli do chwili otrzymania nowych etatów nauczycielskich z Ministerstwa Oświaty na koszt samorządu.

Tak więc dzięki dojrzałości obywatelskiej wszystkich członków Rady, dzięki jej harmonijnej twórczej współpracy ze starostą, Wydziałem Powiatowym i władzami szkolnymi, dzięki zrozumieniu sytuacji gospodarczej odbudowującego się Państwa nie będzie w powiecie dzieci pozbawionych dobrodziejstwa nauki.

Sprawozdanie Starosty Powiatowego i dyskusję nad sprawozdaniem podamy w następnym numerze.

Głosy Czytelników

Muzeum kaliskie pod opieką społeczeństwa

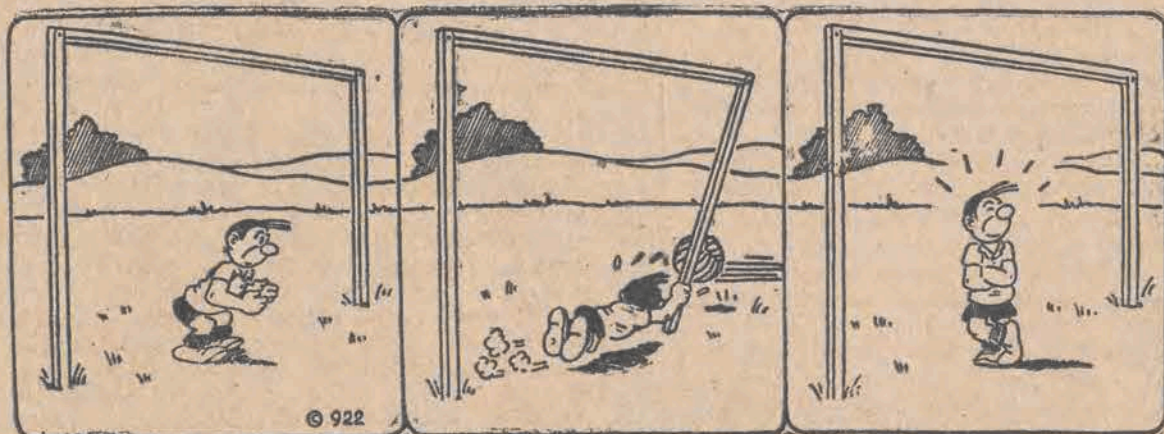
Zgodnie z apelem Komitetu Organizacyjnego Obchodu 1800-lecia istnienia starożytnego grodu Kalisza nad Proszą, znanego jeszcze historykom rzymskim, jako Calisia, zgłaszam niniejszym jako kaliszanie swoją współpracę w ramach tegoż Komitetu. Pragnę jednocześnie, aby wyniki prac Komitetu nie były tylko dorywcze i przejściowe lecz były fundamentem planowej pracy szerokiej warstwy społeczeństwa na rzecz kultywowania chlubnej przeszłości starożytnego grodu i opieki nad pamiątkami, jedynymi śladami minionych okresów, proponuję powołanie do życia Ogólnopolskiego Towarzystwa Przyjaciół Muzeum Ziemi Kaliskiej, które by mogło choć w pewnej mierze uzupełnić zdewastowane cenne zbiory muzealne. Tak dalej być nie może. Cenne

białe kruki — książki, obrazy, rzeźby i t. p. nie mogą dalej leżeć na poddaszach, bez szaf, gablotek i półek. Jeśli miasto nie posiada na ten cel funduszy, to takie właśnie towarzystwo o charakterze społecznym roztoczyć należy opiekę nad tymi cennymi zabytkami naszej kultury i sztuki. Bardzo cenne usługi na tym polu oddadzą koła tego towarzystwa zorganizowane w poszczególnych miastach naszego kraju gdzie żyją nasi kaliszanie rozproszeni po pierwszej i drugiej wojnie światowej.

A gdy nadejdzie wreszcie dzień tak doniosły dla Kalisza — obchód jego 1800-lecia istnienia, wtedy muzeum, postawione na odpowiednim poziomie będzie jedyną i najlepszą ilustracją historii Kalisza na przestrzeni wieków.

Edward Kowalski

Przygody Jasia Wierciniety

Pilka leci!

Ruchoma bramka!

Pilka poszła na aut!

Ceny maksymalne na artykuły spożywcze

zatwierdzone przez Komisję Cennikową przy Województwie Poznańskim na artykuły pierwszej potrzeby — obowiązujące od dnia 1 lutego na terenie miasta Kalisza.

Cena w detalu za 1 kg.
mąka żytnia 80 proc. zł. 39. Mąka pszenna 70 proc. zł. 75 Kasza jęczmienna 65 proc. zł. 52
Pęczak 70 proc. zł. 45. Chleb żytni 80 proc. zł. 35. Chleb pszenny 70 proc. zł. 70. Bułki z mąki pszennej 70 proc. zł. 4,5.

MIĘSO WOŁOWE

Poledwica zł. 260. Mięso bez kości zł. 210. Mięso z kością (do 25 proc. kości) zł. 170. Mięso mielone lub siekane zł. 210. Kości zł. 30.

MIĘSO WIEPRZOWE

Boczek i podgardle zł. 250. Schab, kotlet i karłowka zł. 270. Mięso bez kości — szynka, szynkiel zł. 310. Mięso z kością (do 25 proc.) szynka — rąbana zł. 260. Zebierka zł. 190. Gołonka zł. 250. Głowizna zł. 125. Nogi-stopki zł. 115. Kości zł. 25.

ŚLONINA

Ślonina zł. 340. Śmalce zł. 420. Masło mleczarskie zł. 570. Masło ośkowe zł. —

WĘDLINY

Kiełbasa popularna zł. 280. Kiełbasa zwyczajna — parzona zł. 350. Kiełbasa serdelowa — parówkowa zł. 280. Kiełbasa krakowska — krowiecka zł. 330. Metka zł. 370. Parówki zł. 330. Wątrobianka gat. I zł. 260. Wątrobianka gat. II zł. 190. Salceson zł. 280. Głowizna zł. 280. Mortadela zł. 330. Kaszanka z flakiem zł. 90. Kaszanka bez flaka zł. 60. Kaszanka z plombą Państw. Zj. P. K. zł. 120. Bułczanka — Szynka surowa zł. 330. Szynka surowa krowia zł. 380. Szynka gotowana zł. 340. Szynka gotowana krowia zł. 390. Boczek wędzony zł. 290. Ślonina wędzona zł. 340. Poledwica wędzona zł. 360. Kiełbasa cytrynowa piana zł. 390. Kiełbasa biała surowa zł. 350. Kiełbasa krakowska sucha zł. 420. Serdelki zł. 390. Pasztet zł. 390. Baleron — karczek wędzony zł. 350. Łój toniony zł. 440. Ziemniaki — za 100 kg zł. 710, przy sprzedaży detalicznej powyżej 50 kg za 100 kg zł. 755, przy sprzedaży detalicznej poniżej 50 kg — za 100 kg zł. 850
Kalisz, dnia 31. I 48 r.

KOMISJA CENNIKOWA
Przy Prezydencie m. Kalisza

Ogłoszenia drobne

KORZYSTNIE sprzedamy: autorekła mówkę, samochód osobowy, motocykl 350 ccm i uprząż wyjazdową na parę koni. Wiadomość: Ostrów, Dr Poleskiego 2.

17-K

D — 018850

Z życia Partii

ZEBRANIE KOLEJARZY CZŁONKÓW PPR WEŻŁA ŁÓDZKIEGO I CENTRALI DYREKCYJNEJ!

Dziś o godzinie 17,30 w lokalu partyjnym przy ul. Gdańskiej 75 odbędzie się zebranie kolejarzy członków PPR całego węzła łódzkiego i Centrali Dyrekcyjnej.

Sprawy bardzo ważne. Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

ODPRAWA SEKRETARZY KÓŁ GÓRNEJ PRAWY

W piątek 6.2. o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Czerwonej 3 odbędzie się odprawa sekretarzy wszystkich kół Górnej Prawy. **UWAGA, SEKRETARZE KÓŁ I KOMITETÓW FABRYCZNYCH LEWEJ ŚRÓDMIEJSKIEJ!**

Dziś o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Południowej 11 odbędzie się nadzwyczajne zebranie sekretarzy kół i komitetów fabrycznych dzielnic Lewej Śródmiejskiej. Obecność wszystkich członków obowiązkowa. **PLENARNE ZEBRANIE KOMITETU GÓRNEJ PRAWY**

Dziś o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Czerwonej 3 odbędzie się plenarne posiedzenie komitetu dzielnicowego Górnej Prawy. **UWAGA, SEKRETARZE ŚRÓDMIEŚCIA!**

Dziś o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Piotrkowskiej 63 odbędzie się odprawa sekretarzy wszystkich kół Śródmieścia.

KOMUNIKATY DZIELNICY GÓRNEJ LEWEJ

Wydział Propagandy Górnej Lewej przypomina towarzyszom z komisji kulturalno-oświatowej, że dziś o godz. 17-ej w lokalu dzielnicowym przy ul. Sienkiewicza 102 odbędzie się drugie skołeś posiedzenie sprawozdawcze.

Komitet Dzielnicowy Górnej Lewej przypomina uczestnikom kursu korespondencyjnego, że dziś o godz. 17-ej w lokalu dzielnicowym przy ul. Sienkiewicza 102 odbędzie się seminarium. Obecność wszystkich uczestników kursu obowiązkowa.

W piątek 6.2. br. o godz. 17-ej w lokalu własnym przy ul. Sienkiewicza 102 odbędzie się zebranie prelegentów dzielnic Górnej Lewej.

ZEBRANIA KÓŁ PPR

W dniu dzisiejszym odbędą się zebrania kół PPR w następujących fabrykach i instytucjach:

RUDA PABIANICKA

O godz. 7-ej rano robotnicy podwórzowi. O godz. 16-ej wydział ruchu PZPB w Rudzie Pabianickiej. O godz. 13-ej oddział III — zmiana I. O godz. 15,30 wydział gospodarczy i ruchu LW EKD — st. Chocianowice.

GÓRNA

O godz. 16-ej f. „Kowalski”. O godz. 14-ej f. „Meisner”. O godz. 13,30 Cewka Nr 2.

GÓRNA LEWA

O godz. 15,30 f. „Anke”, f. „Weigt”. O godz. 13,30 f. „Warta” PZPW Nr 3. O godz. 18-ej zebranie kolporterów. O godz. 16-ej Dyr. Bawelniana.

WIMA — PZPB Nr 5

O godz. 17-ej Straż Przemysłowa, Pożarna na I. St. Kwasów Prep. O godz. 16-ej kolumna I. St. Kwasów Prep. O godz. 16-ej kolumna podwórzowa. O godz. 11-ej egzekutywa komitetu fabrycznego.

BALUTY

O godz. 15-ej LW EKD (egz. ruchu). O godz. 16-ej LWED (ruch), PZPW Nr 39 — oddział 8. O godz. 19-ej koło terenowe „Naprzód”.

FABRYCZNA — PZPB Nr 1

O godz. 15-ej wykończalnia — koło 6.

OFIARY

Z okazji imienin I sekretarza ŁK PPR tow. Ignaca Logi-Sowińskiego koło PPR przy PZPB Nr 17 oddział „A” zamiast kwiatów ofiaruje 4.355 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt pięć zł) dla dzieci po zamordowanych peprowcach.

ZEBRANIE STUDENTÓW PEPPEROWCÓW

Dnia 5.2. br. w czwartek o godz. 20-ej w lokalu ŁK PPR ul. Sienkiewicza 48a odbędzie się zebranie studentów pepperowców wydziału matematyczno-przyrodniczego.

Obecność wszystkich członków obowiązkowa.

Odczyt nk. Log-Sowińskiego

Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, Oddział Wojewódzki w Łodzi, ul. Piotrkowska 272-b zaprasza członków i sympatyków Towarzystwa na odczyt tow. Plk. Ignacego Logi-Sowińskiego I-go Sekretarza Łódzkiego Komitetu Polskiej Partii Robotniczej, p. t. „Wrażenia z Moskwy”, który odbędzie się w dniu 6. II. r. b. o godz. 18-ej w lokalu własnym.

ODCZYT PROF. DRA J. NAMITKIEWICZA

W czwartek, dnia 5-go lutego r. b. w lokalu Klubu Demokratycznego przy ul. Piotrkowskiej 89 w ramach „Wieczorów Dyskusyjnych”, organizowanych przez Komitet Grodzki „Śródmieście” Stronnictwa Demokratycznego w Łodzi, o godzinie 19-ej odbędzie się pogadanka: „O równości w ustroju demokracji” którą wygłosi prof. Jan Namitkiewicz, sędzia Sadu Najwyższego.

Ze sportu

ST. MORITZ (Obst. wł.) — Rozegrany w środę w St. Moritz mecz hokejowy między reprezentacją Polski i Włoch przyniósł zwycięstwo Polakom w stosunku 13:7 (3:1, 6:2, 4:4).

Drużyna polska grała słabo i chaotycznie. Mecz był rozegrany w niezbyt szybkim tempie, grę utrudniał zbyt miękki лёд. Dla zespołu polskiego, który grał bez Kasprowskiego i Marchewczyka, bramki zdobyli: Gansiniec i

Skarżyński — po 3, Kolasa i Jasłowski — 2, Lewacki — 2, i Kowalski — 1.

W pozostałych spotkaniach hokejowych padły następujące wyniki: Czechosłowacja pokonała Austrię 17:3 (4:0, 5:1, 8:2), a Szwajcaria wygrała z Anglią 12:3 (5:2, 5:1, 2:0). Dalsze mecze zostały odłożone, podobnie jak i zda figurowa kobiet i mężczyzn na późniejszy termin ze względu na zły stan lodu.

Po tych spotkaniach układ tabeli turnieju hokejowego jest następujący:

	gier	pkt.	st. br.
1) Czechosłowacja	5	10	69: 14
2) Kanada	4	8	42: 2
3) Szwajcaria	4	8	48: 9
4) USA	4	6	63: 12
5) Polska	5	4	25: 63
6) Szwecja	4	2	13: 15
7) Anglia	4	2	12: 30
8) Austria	5	0	15: 47
9) Włochy	5	0	12: 103

Zeszlazona mistrzyni FIS-u Z. Tholliere (Francja) nie powtórzyła swego sukcesu w St. Moritz.

Dzisiaj w St. Moritz

Dzisiaj, w siódmym dniu Igrzysk Olimpijskich w St. Moritz, rozegrane zostaną następujące konkurencje:

Godz. 9 — dalsze mecze hokejowe. Polska grać będzie ze Szwajcarią.

Godz. 10 — slalom w konkurencji otwartej.

Godz. 14 — jazda dowolna pań w jeździe figurowej.

Hokeiści polscy zwyciężają Włochów 13:7

W ogólnej punktacji Polacy na 5 miejscu

Marusarz 30-ty w kombinacji alpejskiej

Zwyciężył Francuz Oreiller przed Szwajcercem Molitor

ST. MORITZ (Obst. wł.) — W ramach dalszych konkurencji olimpijskich, rozegrano w środę w St. Moritz kombinację alpejską. W konkurencji kobiecej startowało 29 zawodniczek z 11 państw. Trasa do slalomu biegła w terenie o różnicy poziomu 170 m. Ustawionych na niej było 37 bramek. Na kombinację alpejską złożyły się slalom i zjazd.

W slalomie uzyskano następujące wyniki: 1) Mahringer (Austria), 2) Ifrazer (USA), 3) Schuh, 4) Gignoux (Francja), 5) Bleuer (Szwajcaria).

W punktacji ogólnej w kombinacji alpejskiej klasyfikacja wśród kobiet była następująca: 1) Beiser (Austria) — 6,58 pkt., 2) Frazer (USA) — 6,95 pkt., 3) Mahringer (Austria) — 7,04 pkt.

W slalomie dla mężczyzn zwyciężył Francuz Couttet z łącznym czasem 2:14,9, przed

Mallem (Austria) — 2:16,0, i Chieroni (Włochy) — 2:18,1. Ostateczna klasyfikacja w kombinacji alpejskiej w konkurencji męskiej: — 1) Oreiller (Francja) — 3,27 pkt., 2) Molitor — (Szwajcaria) 6,44 pkt., 3) Couttet (Francja) — 6,95 pkt., 4) Mall (Austria) — 8,54 pkt., 5) Alvera (Włochy) — 8,79 pkt.

Polacy zajęli w tej konkurencji następujące miejsce: 30) Marusarz, 38) Gasienica-Ciapała. Trasa slalomu miała różnicę wzniesień 220 m. i ustawione było na niej 45 bramek.

Dziś zakończony został nowoczesny pięciobój wojskowy jazdą konną. W ostatecznej klasyfikacji trzy pierwsze miejsca zajęli w pięcioboju Szwedzi. Indywidualnie: 1) Lindh — 14 pkt., 2) Grut — 15 pkt., 3) Haase — 17 pkt. 4) Somazz (Szwajcaria) — 25 pkt., 5) Rumpf (Szwajcaria) — 26 pkt.

Mistrzostwa ZWM-owe w tenisie stołowym

W Pabianicach odbyły się mistrzostwa wojewódzkie ZWM w tenisa stołowego, drużynowe i indywidualne. Po niezwykle zaciętych i na wysokim poziomie znajdujących się walkach, pierwsze miejsce drużynowe zajęła drużyna KS ZWM „Czarni” (Radomsko), zdobywając piękny puchar, ufundowany przez prezesa Zarządu Wojewódzkiego ZSCh tow. Potapczuka. Drugie miejsce zajęła drużyna ZWM Konstantynowa przed Zgierzem i Pabianicami.

W rozgrywkach indywidualnych pierwsze miejsce i tytuł mistrza ZWM wojew. łódzkiego zdobył kol. Góra, występujący w barwach klubu Konstantynowskiego, przed kol. Fiszmanem, Bładą (Radomsko), Burzyńskim (Pabianice) i Olszewskim (Zgierz).

Wszyscy finaliści otrzymali nagrody. Najwyższą klasę wykazała drużyna Radomska, dysponując trzema zawodnikami wyróżnionymi, o bardzo wysokiej klasie. Dwaj z nich (Fiszman i Błada) oraz kol. Olszewski (Zgierz) reprezentować będą ZWM wojew. łódzkiego na turnieju o tytuł najlepszego ping-pongisty ZWM-owca w kraju, który odbędzie się 15-go lutego w Poznaniu.

Należy podkreślić sprawną organizację zawodów i wysoce sportowe zachowanie się zawodników i publiczności, wobec której zawody toczyły się w niezwykle serdecznej, koleżeńskej atmosferze.

Na macie zapaśniczej

Sukces milicjantów łódzkich w Poznaniu

Sekcja zapaśnicza Klubu MSS goszcząc w ubiegłą niedzielę i poniedziałek w grodzie Przemysława, odniosła nielada sukces.

W pierwszym dniu zawodów przeciwnikiem Klubu MSS był KS Unia, Spotkanie powyższe

zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem milicjantów w stosunku 6:2. Wyniki poszczególnych walk przedstawiają się następująco:

Waga musza: Bednarek (Łódź) — Schejder (Poznań), zwyciężył na punkty Bednarek.

Waga kogucia: Łazarski (Łódź) — Budzyński (Poznań), zwyciężył Budzyński.

Waga piórkowa: Ignaszewski (Łódź) zwyciężył przez położenie przeciwnika na łopatkę.

Waga lekka: Kawał (Łódź) — zwyciężył przez położenie przeciwnika na łopatkę.

Waga półśrednia: Matusiak (Łódź) — Kułbiak (Poznań), zwyciężył Matusiak, kładąc przeciwnika na łopatkę.

Waga średnia: Rasala (Łódź) — Wiciak (Poznań), zwyciężył Rasala, kładąc przeciwnika na łopatkę.

Waga półciężka: Lenart (Łódź) — Jasiak (Poznań), zwyciężył Jasiak, kładąc przeciwnika na łopatkę.

Waga ciężka: Jankiewicz (Łódź) — Janczyk (Poznań), zwyciężył Jankiewicz, kładąc przeciwnika na łopatkę.

W drugim dniu zawodów przeciwnikiem Łodzi był doskonały ZZK (Poznań). Milicjanci łódzcy wystąpili w rezerwowym składzie, z powodu odniesionych kontuzji Kawała i Rasala w pierwszym dniu zawodów. Wynik drugiego występu opiewał 4:4.

Waga średnia: Rasala (Łódź) — Wiciak (Poznań), zwyciężył Rasala, kładąc przeciwnika na łopatkę.

Waga półciężka: Lenart (Łódź) — Jasiak (Poznań), zwyciężył Jasiak, kładąc przeciwnika na łopatkę.

Waga ciężka: Jankiewicz (Łódź) — Janczyk (Poznań), zwyciężył Jankiewicz, kładąc przeciwnika na łopatkę.

W drugim dniu zawodów przeciwnikiem Łodzi był doskonały ZZK (Poznań). Milicjanci łódzcy wystąpili w rezerwowym składzie, z powodu odniesionych kontuzji Kawała i Rasala w pierwszym dniu zawodów. Wynik drugiego występu opiewał 4:4.

Finały mistrzostw Polski w boksie

Kalendarzyk rozgrywek finałowych drużynowych mistrzostw Polski w boksie przedstawia się następująco:

15 lutego: MKS „Gdynia” — ŁKS

22 lutego: W zależności od wyników uzyskanych w dniach 8.2.48 (Archacki — Klimecki) 15.2.48 (Warta — Grochów, względnie Grochów — Wisła) zostały wyznaczone spotkania

w pierwszym wypadku zwycięzca spotkania Warta — Grochów — TS Wisła, w drugim wypadku zwycięzca spotkania Grochów — Warta — MKS „Gdynia”.

22 lutego: ZKS „Tęcza” (Łódź) — ŁKS

29 lutego: ŁKS — Zwycięzca II grupy.

UWAGA, PŁYWACY!

W czwartek 5 lutego o godzinie 17 odbędzie się zebranie wszystkich członków Sekcji Pływackiej w lokalu własnym przy ul. Pogonowskiego 82. Omawiana będzie sprawa udziału w mistrzostwach Okręgu.

Obecność obowiązkowa.

KOMUNIKAT

W czwartek, dnia 5 lutego o godz. 15-ej odbędzie się zebranie Rady Zakładowej i narada techniczna w Państw. Zakładach Przemysłu Dzielnickiego Nr. 2.

Dziś dnia 5 lutego o godz. 12,15, w firmie Stolper odbędzie się zebranie kobiet zwolnione przez referat Kobiecej Oddziału Nr 2 Zw. Zaw. Dzielnicko-Pończoskiego. Na porządku dziennym: sprawy organizacyjne i wybór delegatki kobiecej.

Dnia 3. II. 1948 r. rozstał się z tym światem, przeżywszy lat 37,

ś. † p.

Kłys Alojzy

Dyrektor Administracyjno-Handlowy P. Z. P. B. Nr. 17 w Łodzi.

W przedwczorajszym Zmarłym tracimy sumiennego, obowiązkowego i dobrze zasłużonego odrodzonemu przemysłowi włókienniczemu pracownika.

Centralny Zarząd Przemysłu Włókienniczego

DYREKCJA PRZEMYSŁU BAWELNIANEGO

848-F

W dniu 4 lutego 1948 r. w trakcie pełnienia swych obowiązków służbowych zmarł śmiercią nagłą

tow. ANDRZEJ MILINSKI

Sekretarz Rady Zakładowej PZPB Nr 3, stary działacz Związków Zawodowych, długoletni działacz rewolucyjno-społeczny.

W Zmarłym tracimy zasłużonego działacza Związkowego.

ZARZĄD

ZWIĄZKU ZAWODOWEGO WŁÓKIENNICZEGO

Oddział 1 w Łodzi